

WIELKOPOLSKI

Rok XX
Wyd. A
Poznań
wtorek, 16. VI. 1964
Cena 50 gr
Nr 141 (6329)

IV Zjazd Partii rozpoczął obrady

W poniedziałek, 15 czerwca, rozpoczął obrady IV Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Na Zjazd, który jest najwyższą władzą partii wybrano na konferencjach wojewódzkich, w wielkich zakładach pracy i w okręgach wojskowych — 1630 delegatów. Reprezentują oni ponad 1,5 mln członków i kandydatów PZPR.

Zjazd gości przedstawicieli władz najwyższych stronnictw politycznych, organizacji społecznych i młodzieżowych o-

lej rozciągłości wielka ogólnonarodowa dyskusja przedzjazdowa nad oceną dorobku 20-lecia Polski Ludowej i nad programem dalszego rozwoju kraju. Zgłoszono w niej tysiące wniosków, propozycji i postulatów, zrodzonych w poczuciu odpowiedzialności za rozwój swego zakładu, wsi, miasta, powiatu, województwa, kraju.

Poparcie dla programu zawartego w tezach na IV Zjazd Partii wyraża nasze społeczeństwo — czynami społecznymi i produkcyjnymi, wartościami zjazdowymi w tysiącach fabryk, kopalń, hut i przedsiębiorstw.

Obrady toczą się w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie.

Już na godzinę przed rozpoczęciem obrad Zjazdu Sala Kongresowa wypełnia się delegatami i gośćmi.

Ponad amfiteatralnie wznoszonym się prezydium — na tle czerwonej flagi i białych czerwonych sztandarów — wielki portret Lenina.

Delegacje zajmują miejsca na sali grupami.

Na kilka minut przed godz. 9 na salę wchodzi członkowie kierownictwa partii i zajmują miejsca wśród delegatów organizacji wojewódzkich, które wybrały ich na Zjazd.

Miejsca w pierwszym rzędzie zajmują członkowie delegacji 11 partii komunistycznych i robotniczych.

W łóży honorowej zajęli miejsca członkowie władz na-

Referat sprawozdawczy wygłasza I sekretarz KC PZPR — Władysław Gomułka.
CAF — fot. Tymiański

czelnym stronnictw politycznych z prezesem NK ZSL — Czesławem Wycechem i przewodniczącym CK SD — Stanisławem Kuleczyńskim, prezes PAN prof. Janusz Groszkowski i prezes Związku Li-

teratów Polskich Jarosław Iwaszkiewicz.

Jest godz. 9. Długotrwałe oklaski delegatów i gości witają I sekretarza KC PZPR — Władysława Gomułka, który wygłasza przemówienie otwierające zjazd (tekst przemówienia zamieszczamy poniżej.)

W chwili, gdy I Sekretarz KC mówi: „IV Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotni-

Dokończenie na str. 6

Przemówienie powitalne Władysława Gomułka

TOWARZYSZE DELEGACI!

Reprezentowana przez was Polska Zjednoczona Partia Robotnicza po raz czwarty w swej historii zebrała się dzisiaj na Zjazd.

W tym dniu uroczystym, kiedy rozpoczynamy IV Zjazd naszej partii warto przypomnieć, że chociaż jej historia liczy zaledwie lat kilkanaście, wiele dziesiątek lat liczy polski rewolucyjny ruch robotniczy, którego partia nasza jest najnowszym wyrazicielem.

Sztandar czerwony naszej partii, to ten sam sztandar, który przed 82 laty po raz pierwszy w historii polskiego rewolucyjnego ruchu robotniczego rozwinięła jego partia „Proletariat”.

To ten sam sztandar, pod którym gromadziła klasę robotniczą do walki o ustroj sprawiedliwości społecznej Socjaldemokracja Królestwa Polskiego i Litwy.

To ten sam sztandar, który wysoko podniosła w masowych, rewolucyjnych walkach robotników i chłopów o Polskę ludu pracującego, o socjalizm Komunistyczna Partia Polski.

To ten sam sztandar, który w mrocznych, krwawych latach podboju naszego kraju przez Niemcy hitlerowskie rozwinięła nad narodem polskim w bohaterkiej walce o wyzwolenie narodowe i społeczne Polska Partia Robotnicza, oraz rewolucyjny, jednolitofrontowy socjalizm.

Pod tym marksistowsko-leninowskim sztandarem odbył się w roku 1948 Zjazd Zjednoczeniowy Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Partii Socjalistycznej — powołujący do życia Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą, która dzisiaj rozpoczyna swój IV Zjazd.

Bogate i chlubne są karty historii polskiego rewolucyjnego ruchu robotniczego. Partia

nasza jest jego kontynuatorem, jego najnowszym, nierozdzielalnym ogniwem. Rewolucyjne, marksistowsko-leninowskie oblicze naszej partii rzeźbiły wszystkie jej poprzedniczki. Partia nasza związana jest z nimi czerwoną nicią ich najlepszych tradycji. Są one dumą i siłą naszej partii.

Ten skarbiec najlepszych tradycji partia nasza wzbogaciła własnym, cennym dorobkiem.

Tradycje naszej partii są nowe, jakościowo inne, chociaż wyrastają z tego samego pnia rewolucyjnego, z którego wyrósł tradycje jej poprzedniczek. Jesteśmy bowiem partią, która dokonała przełomu w historii polskiego ruchu robotniczego i historii Polski, partią, która burząc stare, budowała nowe, partią, która słowa pięknej idei przyoblekała w ciało życia, partią, która po raz pierwszy w historii polskiego ruchu robotniczego objęła w swe dionie ster władzy państwowej i kieruje budownictwem nowej Polski — Polski socjalistycznej.

Dla olbrzymiej większości członków naszej partii te pierwsze przełomowe lata jej walki i działalności są już dzisiaj tylko historią, tradycją partii. Ale cała nasza ponad półtoramilionowa partia czerpie swój hart rewolucyjny, swoją wolę działania, budowy socjalizmu, przeobrażenia i ulepszenia życia, pomnażania sił Polski Ludowej zarówno ze starych, najlepszych tradycji jej poprzedniczek, jak i z własnych, najnowszych tradycji.

TOWARZYSZE!

W okresie, który minął od poprzedniego Zjazdu, zmarli wybitni członkowie naszej partii: Tadeusz Dietrich, Ostap Dłuski, Leon Kruczkowski i Stanisław Miłostan. Uczcijmy chwilą ciszy ich pamięć oraz

Dokończenie na str. 2

Z sali IV Zjazdu

Impresje na gorąco

OD SPECJALNEGO WYSLANNIKA „GŁOSU”

Już po godzinie 9 cichnie wale gwar wielkiej sali. W prężnym wstępie ukazuje się posłać Władysława Gomułka, który wolnym, spokojnym krokiem podchodzi do stołu prezydijskiego. Zrywają się oklaski. Za chwilę rozlegają się słowa: „Towarzysze delegaci! Reprezentowana przez was Polska Zjednoczona Partia Robotnicza zebrała się dzisiaj na swój IV Zjazd.”

Socjalizm w naszych czasach — mówi Władysław Gomułka — przeszedł ze sfery idei do sfery praktyki życia. W jednej trzeciej części świata realizuje już w praktyce swoje założenia ideowe. Im większe będą nasze sukcesy w rozwoju życia gospodarczego i społecznego, tym potężniejszy będzie jego wpływ na ludzkie umysły w krajach kapitalistycznych. Walki o rewolucję nie da się odłączyć od walki o pokój. Nie ma bowiem większego — niebezpieczeństwa dla narodów niż wojna termojądrowa. Aby mógł zwyciężyć w świecie nowy, socjalistyczny ustrój, musi zwyciężyć sprawa pokoju.

Już pierwszy dzień zjazdowy określił zasadniczy charakter prac najwyższej instancji naszej partii. Najbardziej lapidarnie można by go określić jako zjazd mobilizujący siły do kolejnego etapu rozwoju gospodarczego kraju. Partia — kierownicza siła narodu, ponosząca główną odpowiedzialność za losy Ojczyzny, analizuje zawartą w liczbach i wskaźnikach panoramę przemian, jakie dokonały się w naszej Ojczyźnie w ciągu dwu-

dziestolecia, kreśląc zarazem perspektywę jej dalszego, socjalistycznego rozwoju.

Jest nas w Polsce 30 milionów; 9 mln. spośród nas stanowią pracownicy uspołecznionej gospodarki; 1,5 mln. — to członkowie PZPR. A więc co 20 obywateli i co 6, zatrudniony w państwowych zakładach gospodarki narodowej, jest związany z międzynarodową siłą o określonej ideologii i określonym programie działania. Ideologię tę można określić jednym zdaniem jako walkę o sprawiedliwość społeczną dla wszystkich ludzi, o likwidację wszelkich form wyzysku i ucisku, o uwolnienie ludzkości od leku przed atomową zagładą. W odniesieniu do naszego kraju program ten brzmi: budowa silnej, socjalistycznej Polski — kraju zamieszkałego przez naród wysoko cywilizowany, kulturalny i zasobny materialnie. Oto pierwsze dziennekarskie impresje, zrodzone „na gorąco” w czasie słuchania kilkugodzinnego referatu I sekretarza KC PZPR — Władysława Gomułka. W referacie udokumentowane zostały obszerne wszystkie wieloletnie problemy, składające się na wewnętrzne i międzynarodowe życie Polski.

Zanim zabrzmiły pierwsze słowa Władysława Gomułka, otwierającego IV Zjazd, z wysokości balkonu obserwuje ogromną Salę Kongresową, wypełnioną już rzeszą 1630 delegatów; każde miejsce zaopatrzone jest w słuchawki, przy pomocy których można odbierać

Dokończenie na str. 6

Na zdjęciu: widok sali obrad.

CAF — fot. Rosiak

raz kilkuset działaczy społecznych z całego kraju.

Przybyli na zjazd delegacje 11 bratnich partii komunistycznych i robotniczych z krajów Europy.

Obradom Zjazdu partii — przewodniczący narodu polskiego w budownictwie socjalistycznym, ważnego ogniwu w międzynarodowym ruchu robotniczym — towarzyszy powściągliwe zainteresowanie i poparcie naszego społeczeństwa. Zjazd zadecyduje bowiem o sprawach żywotnie obchodzących każdego członka partii i każdego obywatela. Tę prawdę potwierdziła w ca-

POGODA

Jak podaje PIHM — w dniu 16 bm. zachmurzenie umiarkowane. Chłodniej. Temperatura maksymalna od ok. 20 st. na północnym zachodzie do ok. 26 st. na południowym wschodzie. Wiatry umiarkowane.

TELEGRAM

Konińscy górnicy do Prezydium IV Zjazdu

Kierownictwo polityczno-gospodarcze kopalni węgla brunatnego „Konin” wystosowało 15 bm. na adres Prezydium IV Zjazdu PZPR telegram z pozdrowieniami dla uczestników obrad.

Konińscy górnicy informują jednocześnie, że — na łączną wartość podjętych dla uczczenia Zjazdu zobowiązań wynoszącą 31.396.000 zł — załoga wykonała już, do 12 bm. czynny produkcyjny i społeczny o wartości przekraczającej 31.970.000 zł.

W depeszy swej górnicy „Konina” zawiadamiają również, że postanowili wydobyc dodatkowo do końca br. dla potrzeb ludności i przemysłu energetycznego, 448.000 ton węgla i wyprodukować 8000 ton brykietów.

Dalsze zobowiązania zmierzają do przyspieszenia tempa i potania kosztów budowy kopalni: „Kazimierz” i „Józwin” — dwu nowych największych odkrywek Zagłębia Konińskiego. (zet)

sprawie oraz porządkowaniu terenów zakładowych.

Czynna praca powitała w niedzielę IV Zjazd 15.000 ZMS-owców i młodzieży. (az)

Warty produkcyjne

Z różnych stron Wielkopolski w dalszym ciągu napływają meldunki o wartościach, zaciąganych przez pracowników różnych zakładów na powitanie IV Zjazdu Partii.

W Jarocińskiej Fabryce Mebli warty zaciągali 590 pracowników. Opiewają one ogółem na 532 000 zł; ich rezultatem będzie m. in. 400 ław na eksport i 323 stoły dla kraju. Warty podjęli również pracow-

nicy Zakładów Przemysłu Sklej w Ostrowie, którzy postanowili zwiększyć produkcję obłoży, zaoszczędzić 10 ton węgla i urządzić zieleniec.

Równocześnie nadchodzą meldunki o wynikach realizacji dotychczasowych zobowiązań, podjętych dla uczczenia XX-lecia PRL i IV Zjazdu Partii. Załoga Mieszalni Pasz przy PZPG w Słupcy dostarczyła o 28 dni wcześniej mieszanki pasz treściwych, przewidziane w planie na I półrocze.

Na około 198.000 zł szacuje się prace, które wykonali pracownicy Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych Poznań — Teren. (l)

Ciekawe i potrzebne

Znane z operatywności Wydawnictwo Poznańskie wydało nową broszurę pt. „Wielkopolska na drodze socjalistycznego rozwoju” — zawierającą materiały z sesji Komitetów Frontu Jedności Narodu m. Poznań i Województwa Poznańskiego, poświęconym inauguracji obchodów XX-lecia PRL. Jednocześnie Państwowe Wydawnictwo Naukowe na zlecenie Prezydium WRN i RN Poznań, wydało w formie broszury bogaty zbiór porównywalnych danych statystycznych, dotyczących dwóch dwudziestolecia — pt. „Wielkopolska w liczbach”.

Młodzież ZMS — Ojczyźnie

14 czerwca — mimo tropikalnego upału — stał się dniem powszechnej pracy społecznej młodzieży ZMS-owskiej Wielkopolski, która działaniem dla kraju salutowała rozpoczęciem się w Warszawie IV Zjazd PZPR. Z inicjatywy członków ZMS do pracy stanęła również młodzież nieorganizowana, jak również liczne zespoły dorosłych.

W Ostrowie 70 członków ZMS przepracowało 3,5 godziny przy porządkowaniu parku, w ZNTK pracowało 5 ZMS-owskich Wart Produkcyjnych

a w betoniarni 30 osobowa grupa młodzieży przez 8 godzin była zatrudniona przy rozładunku żwiru.

W Międzychodzie do pracy stanęło 3.800 obywateli w tym 450 młodzieży ZMS. Pracowali oni przy budowie drogi górzkiej, parku, ogródka jordanowskiego, porządkowaniu promenady nad jeziorem. Podobnie pracowała młodzież we wszystkich miastach i miasteczkach Wielkopolski.

ZMS-owcy ze Starego Miasta przepracowali 1575 roboczo-godzin przy budowie stadionu „Poznań” i na Cyfeli, a na Grunwaldzie 1053 ZMS-owców dało 4212 roboczo-godzin przy budowie parku Ka-

Wielkopolska
IV ZJAZDU
PZPR

Przemówienie powitalne Władysława Gomułki

Dokończenie ze str. 1

pamięć tych wszystkich, których śmierć wyrwała z naszych szeregów.

IV Zjazd partii odbywa się w jubileuszowym roku naszego ludowego państwa, które wkrótce obchodzić będzie pierwsze 10-lecie swego istnienia. W dziejach naszego narodu to dwadzieścia lat stanowi okres o szczególnej historycznej doniosłości. Odrodzona po niszczycielskiej wojnie i hitlerowskiej niewoli, nowa Polska, rządzona przez lud i dla ludu, Polska budująca nowy socjalistyczny ustroj społeczny — idzie siedmiomilowym krokiem naprzód pomnażając z roku na rok swój potencjał gospodarczy, rozbudowując nowoczesny przemysł, podnosząc rolnictwo, upowszechniając oświatę i kulturę, polepszając warunki życia. Ta Polska, silna wewnętrznie, jednolita i braterska, przysięga ze Związkiem Radzieckim oraz z innymi krajami socjalistycznymi, stworzona została rekoma ludu pracującego pod przewodnictwem naszej partii.

Obradom naszego IV Zjazdu przyswiecać będzie świadomość dokonanej dzieła i poczucie odpowiedzialności za przyszłość naszego kraju i narodu.

TOWARZYSZE!

Na nasz Zjazd przybyły delegacje bratnich partii komunistycznych i robotniczych z 11 krajów Europy. Niech mi wolno będzie w waszym imieniu, towarzysze — delegaci, powitać serdecznie i gorąco:

Delegację Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego pod przewodnictwem członka Prezydium, sekretarza KC KPZR, towarzysza Nikołaja Podgórnego.

Delegację Komunistycznej Partii Czechosłowacji pod przewodnictwem członka Prezydium KC KPCz, towarzysza Bohusława Lastowicza.

Delegację Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC SED, towarzysza Hermanna Materna.

Delegację Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC WSPR, towarzysza Jeno Focka.

Delegację Rumuńskiej Partii Robotniczej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC RPR, towarzysza Emila Bodnarsza.

Delegację Bułgarskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC BPK, towarzysza Ziwno Ziwnowa.

Delegację Związku Komunistów Jugosławii pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC ZKJ, towarzysza Iwana Gosnjaka.

Czy bierzesz udział w konkursie NRD?

Czekają cenne nagrody

Przypominamy, że w niedzielę zamieściliśmy kupon uprawniający do udziału w Wielkim Konkursie Targowym organizowanym przez Kolektywną Ekspozycję Niemieckiej Republiki Demokratycznej na XXXIII MTP oraz Redakcję Głosu Wielkopolskiego. Na zwycięzców czekają cenne nagrody:

Trzydniowy pobyt na Jesiennych Targach Lipińskich.

Lodówka (140 ltr pojemności).

Fotoaparat „Prakti”.

Akordeon.

Aparat radiowy.

Zegarek automatyczny.

Lornety myśliwskie.

Torby podróżne.

oraz 15 innych równie wartościowych nagród.

Po wypełnieniu kuponu należy go nadesłać do redakcji „Głosu Wielkopolskiego” — ulica Grunwaldzka 19 lub złożyć w specjalnej skrzynce mieszczącej się w pawilonie NRD na MTP.

P. S. Jednocześnie przepraszamy Czytelników za błąd w kuponie.

Listę zwycięzców ogłosimy w sobotę 20 czerwca a w niedzielę 21 odbędzie się wręczenie nagród. W kuponie podałyśmy mylnie daty 21 i 22 czerwca.

„Wielkopolska dla eksportu”

Podsekretarz MNZ — Janusz Burakiewicz o konkursie „Głosu” i Poznańskiej Rozgłośni

Przebywający na MTP podsekretarz stanu Ministerstwa Handlu Zagranicznego — Janusz Burakiewicz udzielił wywiadu przedstawicielowi redakcji „Głosu”, w którym podzielił się uwagami o naszej nowej akcji:

— Udział wielkopolskich przedsiębiorstw, produkujących dla handlu zagranicznego jest znaczny, i to w wielu dziedzinach. — Oddzielnym wkładem są tu Międzynarodowe Targi Poznańskie. Korzystając z atmosfery Targów, ogłosiliśmy konkurs pt. „Wielkopolska dla eksportu”. Pan Minister zechciał uprzejmie objąć przewodnictwo jury konkursu. Co Pan Minister sądzi o inicjatywie „Głosu” i Radia?

— Cel konkursu: wzbudzenie zwiększonego zainteresowania przedsiębiorstw i zakładów fabrycznych Poznania i województwa poznańskiego ponadplanową produkcją na

eksport, został bardzo słusznie ustalony. Sądzę, że warunki stawiane uczestnikom, sformułowane trafnie, bo bardzo realnie. Handel zagraniczny oczekuje ofert przemysłu, które by stwarzały okazję do nowych kontraktów handlowych. W wyniku konkursu — spodziewamy się nowych wzorów i artykułów na eksport w tym roku i w przyszłym; wchodzi tu w rachubę także kooperacja na rzecz produkcji eksportowej. Szanse więc tak dla handlu zagranicznego, jak i dla ludzi z dobrymi pomysłami, są duże. Warto także podkreślić, że konkurs słusznie będzie uwzględniał tę produkcję, która zostanie podjęta na sugestie central handlu zagranicznego. Centrale te mają bowiem wiele ciekawych propozycji, a brak im nieraz producentów.

— Słowem, Pan Minister jest zdania, że konkurs spełni stawiane mu zadanie?

— Dobrze, że inicjatywa ta została przez „Głos” i Radio podjęta. Są w Wielkopolsce jeszcze duże możliwości aktywizacji produkcji eksportowej. Trzeba tu dodać, że tezy na IV Zjazd Partii, wytyczne na najbliższą pięcioletkę — przewidują znaczną aktywi-

zację handlu zagranicznego, a w szczególności eksportu, i to właśnie w tych grupach, w których, w moim pojęciu, istnieją w Wielkopolsce jeszcze duże potencjalne możliwości. Dotyczy to przede wszystkim aktywizacji i rozszerzania eksportu maszynowego i tak zwanej grupy czwartej: towarów konsumpcyjnych pochodzenia przemysłowego.

— Tak więc — zdaniem Pana Ministra — w naszym konkursie pole do popisu istnieje dla każdego zakładu produkcyjnego...

— Tak, głównie jednak, o bok przemysłu maszynowego, dla państwowego przemysłu terenowego, spółdzielczości pracy i rzemiosła. Wydaje się, że nie wszystkie możliwości zostały wykorzystane. A przecież wiadomo, iż w tych dziedzinach Wielkopolska jest bardzo mocna. Wolne moce produkcyjne niewątpliwie jeszcze istnieją i w gruncie rzeczy, przy dobrych chęciach, pomysłowości oraz organizacyjnej zaradności, wiele zakładów może rozwinąć nową produkcję na eksport.

— Jako organizatorzy konkursu „Wielkopolska dla eksportu”, wiążemy z naszym przedsięwzięciem duże nadzieje...

— Znajac, stawianą wszędzie za wzór gospodarność poznaniaków i Wielkopolan, nadzieje te trzeba uznać za uzasadnione. Sądzę, że organizatorzy nie zawiodą się w swoich rachubach. Wypadnie mi tylko życzyć, jak najwięcej zgłoszeń nowych wzorów i artykułów, które pozwolą osiągnąć dodatkowe wpływy dewizowe. A o to przecież naszymu handlowi zagranicznemu chodzi.

Rozmawiał:

ZBIGNIEW MIKA

Order Lenina dla J. Andropowa

Sekretarz Komitetu Centralnego KPZR, Jurij Andropow został odznaczony Orderem Lenina. Uchwała Prezydium Rady Najwyższej ZSRR stwierdza, iż to wysokie odznaczenie zostało mu nadane za zasługi wobec Partii Komunistycznej państwa radzieckiego w związku z 50 rocznicą urodzin.

Jurij Andropow jest członkiem KC KPZR od 1951 roku. W latach 1954—57 był on ambasadorem radzieckim na Węgrzech. W roku 1962 Andropow został wybrany na sekretarza Komitetu Centralnego. Jest on deputowanym do Rady Najwyższej ZSRR i członkiem Komisji Spraw Zagranicznych Rady Związku.

Mobilizacja Cypryckich

Na Cyprze rozpoczęła się w poniedziałek rano w rejonie Limassolu i Larnaki mobilizacja przeszło 1400 mężczyzn w wieku 21 lat.

Komunikat dowództwa ONZ stwierdza, że w poniedziałek w różnych punktach wyspy doszło do sporadycznej wymiany strzałów. (PAP)

Wielkopolscy delegaci

W niedzielę wyjechali do Warszawy delegaci reprezentujący wielkopolską organizację partyjną na IV Zjeździe Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Punktualnie o godz. 14 z peronu Dworca Letniego odjechał specjalny skład wagonów, który następnie doczepiono do ekspresu udającego się w kierunku stolicy. Na zdjęciu widzimy grupę delegatów w oknie ruszającego już pociągu. Od prawej: sekretarz KW PZPR S. Furgal, sekretarz KW i sekretarz KM PZPR Cz. Kończal, wiceprzewodniczący Prezydium WRN J. Gawrysiak, sekretarz KW E. Zimmer i prezes Wojewódzkiego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych M. Tyrca. (S)

PREZYDIUM IV ZJAZDU

1. Władysław Gomułka
2. Aleksander Zawadzki
3. Józef Cyrankiewicz
4. Edward Gierk
5. Stefan Jędrzejowski
6. Zenon Kliszko
7. Ignacy Loga-Sowiński
8. Edward Ochab
9. Adam Rapacki
10. Marian Spychalski
11. Witold Jarosiński
12. Bolesław Jaszcuk
13. Artur Starewicz
14. Ryszard Strzelecki
15. Jerzy Albrecht — minister finansów
16. Kazimierz Barcikowski — przewodniczący ZG ZMW
17. Aleksander Budzisz — rolnik, pow. Łapy, woj. Białystok
18. Konstanty Dąbrowski — prezes NIK
19. Andrzej Downar — kapitan żegluga wielkiej — Szczecin
20. Alfred Fiderkiewicz — weteran ruchu robotniczego
21. Zofia Iskra — członek śródm. prod. Sandomierz
22. Henryk Jabłoński — sekretarz naukowy PAN
23. Mieczysław Jagielski — minister rolnictwa
24. Marian Jaworski — I sekretarz WKW Warszawa
25. Sylwester Kacmarek — kamieniarz, Przeds. Robot. Elewacyjnych, Warszawa
26. Aurelia Kędzierska — tkaczka Zakł. im. Marchlewskiego w Łodzi
27. Wiktor Kinecki — nauczelnik Gł. Kwatery ZHP
28. Lech Kobylński — profesor Politechniki — Gdańsk
29. Edward Kobylarz — robotnik Kombinatu Siarkowego Tarnobrzeg
30. Jadwiga Kozera — kier. szk. podst. Kłóziebie pow. Płońsk
31. Władysław Kozdra — I sekretarz KW Lublin
32. Marian Kowalski — rolnik — wieś Wola Skromowska pow. Lubartów
33. Władysław Kruczek — I sekretarz KW Rzeszów
34. Kazimierz Kuras — koksowniczy — Zakł. Koksownicze Hutw im. Lenina
35. Oskar Lange — z-ca przew. Rady Państwa
36. Arkadiusz Łaszewicz — I sekretarz KW Białystok
37. Jan Leś — sekretarz KM Katowice
38. Henryk Łukasewski — przew. Rady Rob. Zakł. H. Cegielski w Poznaniu
39. Eleonora Łukomska — brygadziśka Zakładów „Polsko Weina” Zielona Góra
40. Marta Malcherek — przew. GRN Rudniki, woj. opolskie
41. Władysław Matys — górnik — Budowniczy Polski Ludowej

42. Marian Miśkiewicz — I sekretarz KW — Bydgoszcz
43. Jan Mitrega — minister górnictwa i energetyki
44. Lucjan Motyka — I sekretarz KW Kraków
45. Roman Nowak — przewodniczący CKPK
46. Władysław Piłatowski — I sekretarz KW Wrocław
47. Jan Ptasinski — I sekretarz KW Gdańsk
48. Marian Renke — I sekretarz KC ZMS
49. Ryszard Sadłuski — I sekretarz KZ „Azoty” Kędzierzyn
50. Paweł Śmigieński — brygadziśta Zakł. Gumowych, Grudziądz
51. Stanisław Stachacz — przew. Centr. Kom. Rewizyjnej
52. Antoni Surynowicz — maszynista PKP — węzeł Olsztyn — Budowniczy Polski Ludowej
53. Jan Szydłak — I sekretarz KW Poznań
54. Eugeniusz Szyr — wice-premier PRL

55. Michalina Tatarkówna — I sekretarz Komitetu Łódzkiego
 56. Mieczysław Tokarz — inżynier, I sekretarz KZ Stocznia Gdańskiej
 57. Walenty Titkow — I sekretarz KW Warszawa
 58. Mieczysław Tomkowski — brygadiera PGR Biesowice, pow. Miastko
 59. Stanisław Tomaszewski — I sekretarz KW Olsztyn
 60. Stanisław Turski — rektor Uniw. Warszawskiego
 61. Antoni Walaszek — I sekretarz KW Szczecin
 62. Czesław Waryszak — generał dywizji
 63. Paweł Wojaś — I sekretarz KW Opole
 64. Helena Wojsiek — przew. Rady Zakł. Zakładów Farmaceut. „Pofa” Poznań
- W prezydium zajęli również miejsca członkowie delegacji 11 partii komunistycznych i robotniczych.

Zagraniczni goście IV Zjazdu PZPR

DELEGACJA KPZR

W skład delegacji, na czele której stoi członek Prezydium, sekretarz KC KPZR — Nikołaj Podgórnij, wchodzi: zastępca członka Prezydium KC KPZR, I sekretarz KC KP Białorusi — Kirill Mazurów, sekretarz KC KPZR — Jurij Andropow, członek KC KPZR, I sekretarz KC KP Litwy — Antanas Snieckus, członek KC KPZR, II sekretarz KC KP Ukrainy — Nikołaj Sobol i II sekretarz Komitetu Miejskiego w Leningradzie — Zinaida Krugłowa.

Członkiem delegacji jest również ambasador ZSRR w Polsce — Awierkij Aristow.

DELEGACJA KPCz

W skład delegacji Komunistycznej Partii Czechosłowacji, na której czele stoi członek Prezydium KC, Kierownik Wydziału Międzynarodowego KC KPCz — Bohusław Lastowicz, wchodzi: członek KC KPCz, I sekretarz północnomorawskiego Komitetu Okręgowego KPCz — Oldrich Valenik i zastępca członka KC KPCz, sekretarz KC KP Słowacji — Józef Kriz.

Członkiem delegacji jest również ambasador CSRS w Polsce — Oskar Jelen.

DELEGACJA SED

W skład delegacji, na czele której stoi członek Biura Politycznego KC SED — Herman Matern, wchodzi: członek Biura Politycznego KC, I sekretarz Komitetu Okręgowego SED we Frankfurcie n/Odą — Erich Muckenberger i członek KC, I sekretarz Komitetu Okręgowego SED w Cottbus — Albert Stief.

Członkiem delegacji jest również ambasador NRD w Polsce — Karl Mewis.

DELEGACJA KPD

W skład delegacji, na czele której stoi I sekretarz KC Komunistycznej Partii Niemiec — Max Reimann, wchodzi: zastępca członka Biura Politycznego KC KPD — Michael Maurer i sekretarz KC KPD — Axel Schmidt.

DELEGACJA RPR

W skład delegacji wchodzi: członek Biura Politycznego KC RPR — Emil Bodnars i członek KC, I sekretarz Komitetu Obwodowego RPR w Cluj — Maxim Berghéanu.

Członkiem delegacji jest również ambasador RRL w Polsce — Gheorghe Diaconescu.

DELEGACJA BPK

W skład delegacji Bułgarskiej Partii Komunistycznej, na czele której stoi członek Biura Politycznego KC BPK — Ziwno Ziwnow, wchodzi: członek KC, kierownik wydziału międzynarodowego KC BPK — Wera Naczewa i członek KC, sekretarz komitetu okręgowego BPK w Razgrad — Bonczo Mitew.

Członkiem delegacji jest również ambasador LRB w Polsce — Demir Janew.

DELEGACJA ZKJ

W skład delegacji Związku Komunistów Jugosławii wchodzi: członek Biura Politycznego KC ZKJ — Iwan Gosnjak i członek KC ZKJ, wicepremier rządu Republiki Serbii — Stevan Doronjski.

Członkiem delegacji jest również ambasador SFRJ w Polsce — Ljubo S. Babic.

DELEGACJA WPK

W skład delegacji, na czele której stoi członek Biura Politycznego KC WPK — Paul Laurent, wchodzi: członek KC FPK — Georges Gosnat i zastępca członka KC FPK — Louis Dupont.

DELEGACJA FPK

W skład delegacji, na czele której stoi członek Biura Politycznego KC FPK — Paul Laurent, wchodzi: członek KC FPK — Georges Gosnat i zastępca członka KC FPK — Louis Dupont.

DELEGACJA WPK

W skład delegacji, na czele której stoi członek Biura Politycznego KC WPK — Paul Laurent, wchodzi: członek KC FPK — Georges Gosnat i zastępca członka KC FPK — Louis Dupont.

DELEGACJA FPK

W skład delegacji, na czele której stoi członek Biura Politycznego KC FPK — Paul Laurent, wchodzi: członek KC FPK — Georges Gosnat i zastępca członka KC FPK — Louis Dupont.

DELEGACJA WPK

W skład delegacji, na czele której stoi członek Biura Politycznego KC WPK — Paul Laurent, wchodzi: członek KC FPK — Georges Gosnat i zastępca członka KC FPK — Louis Dupont.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Janusz Marciszewski.

Sprawozdanie Komitetu Centralnego PZPR i wytyczne rozwoju PRL w latach 1966-1970

TOWARZYSZE DELEGACJI!

W stosunku do wymogów statutu naszej partii obecny IV Zjazd odbywa się z jednorocznym opóźnieniem. Stało się tak dlatego, że w terminie wcześniejszym nie można było opracować i przedstawić Zjazdowi realnego projektu podstawowych założeń planu na lata 1966—1970. Wytyczne takiego planu stanowi główne zadanie Zjazdu.

L. Rozwój gospodarki narodowej między III i IV Zjazdem

W wyniku dotychczasowej realizacji uchwał III Zjazdu i postanowień planu 5-letniego osiągnięty został dalszy, wydatny postęp we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej.

W latach 1959—1963 nastąpił wzrost dochodu narodowego o blisko 30 proc. w stosunku do 1958 r. Dwukrotnie nieurodzaj w ciągu zaledwie 5 lat stał się główną przyczyną pewnego zwolnienia tempa wzrostu dochodu narodowego. Mimo to globalna produkcja rolna wzrasta w tym okresie o 10 proc.

Znacznie szybciej rozwijała się produkcja przemysłowa, przekraczając w 1963 r. poziom roku 1958 o 53 proc.

Globalne nakłady inwestycyjne wzrosły o 53,4 proc.

Nastąpił dalszy proces intensywnego industrializacji kraju, idący w parze z ulepszeniem struktury przemysłu. Wiąże się to przede wszystkim z rosnącą rolą przemysłu maszynowego i chemicznego. Przyspieszeniu tempa inwestowania nie towarzyszy jednak dostatecznie szybki postęp w dziedzinie obniżki kosztów własnych budownictwa i poprawy efektywności inwestowania. Również postęp techniczny był zbyt powolny w stosunku do naszych wysiłków inwestycyjnych. Zaczęło to w sposób decydujący na tempie wzrostu wydajności pracy w przemyśle i w budownictwie, a pośrednio na wroście płac realnych. Wydajność pracy w przemyśle wzrosła wolniej, niż to wynika z uchwał III Zjazdu. W konsekwencji nastąpił poważny, ponadplanowy wzrost zatrudnienia.

Produkcja rolnictwa — mimo głębokiego nieurodzaju w 1962 r. — była w okresie 1960—1963 o 11,7 proc. wyższa niż w 4-leciu poprzednim.

Nie osiągnięliśmy jednak zakładanej na III Zjeździe produkcji pasz. W latach 1959—1963 import zbóż chlebowych i paszowych był o ponad 3 miliony ton większy niż przewidziano w planie na ten okres. Poglówie bydła wzrosło, mniej pomyślnie natomiast — wskutek nieurodzaju ziemniaków w 1962 r. — przedstawia się sytuacja w dziedzinie hodowli trzody chlewnej.

Referat stwierdza dalej, że stosunki gospodarcze Polski ze światem znacznie się rozszerzały. Wysokie było tempo wzrostu obrotów handlu zagranicznego, zwłaszcza eksportu. Nastąpiły pozytywne zmiany w strukturze handlu zagranicznego, a zwłaszcza eksportu.

Pomimo pozytywnych przemian, handel zagraniczny o bok rolnictwa poważnie zaciążył na niepełnej realizacji założeń w dziedzinie wzrostu dochodu narodowego, a zatem i wzrostu spożycia. Utrzymanie poziomu spożycia artykułów żywnościowych, a zwłaszcza mięsa — wiązało się z koniecznością dodatkowego obciążenia handlu zagranicznego importem zbóż. W rezultacie tego trzeba było ograniczyć nie tylko import inwestycyjny, lecz także import surowców dla przemysłu lekkiego, co uniemożliwiło osiągnięcie założonego w uchwałach III Zjazdu poziomu spożycia szeregu artykułów przemysłowych.

Wzrost spożycia dokonywał się w wyższym stopniu niż zamierzano poprzez wzrost dochodów nowo zatrudnionych, zamiast przez szybszy wzrost

płac realnych już zatrudnionych pracowników. Przeciętą płacą nominalną netto w gospodarce społecznej wzrosła z 1348 zł w 1958 roku do 1709 zł w 1963 r., a więc o ponad 26 proc., podczas gdy koszty utrzymania podniosły się w tym samym czasie o około 15,5 procent. Wzrost płacy realnej wyniósł więc około 9 procent.

Znacznie wzrosły wydatki państwa z tytułu wszelkiego rodzaju rent. W 1955 r. przeciętna miesięczna renta wynosiła tylko 195 zł, w 1963 roku wzrosła do 705 zł.

W latach 1959—1963 ludność wzrosła o 6,7 proc., a zatrudnienie w gospodarce narodowej poza rolnictwem o 18,7 procent. Na każdego zatrudnionego przypada więc obecnie mniej niż pracujących członków rodziny niż dawniej.

Wiele artykułów o podstawowym znaczeniu dla budżetu rodzinnego można obecnie kupić więcej za przeciętną płacę niż przed 5 laty: produkty zbożowe, mleko i jego przetwory, jaja, cukier a także tekstylia, odzież, obuwie itd. Artykuły, których dzisiaj można kupić mniej za przeciętną płacę niż w 1958 roku, to przede wszystkim mięso, węgiel, elektryczność i gaz.

Poziom spożycia mięsa w naszym kraju jest niewiele niższy niż w Szwecji i Austrii, równy poziomowi Holandii i znacznie wyższy niż we Włoszech. Spożycie cukru dorównuje poziomowi takich krajów, jak NRF, Francja i Belgia.

O rozmiarach przelomu w budownictwie mieszkaniowym świadczy prawie dwukrotny wzrost ilości izb oddanych do użytku w latach 1957—1963 (2813 tys.) w porównaniu z okresem 1950—1956 (1463 tys.). Poprawiło to sytuację mieszkaniową, zwłaszcza grup mieszkających poprzednio w najgorszych warunkach.

Pomiędzy 1955 a 1962 r. wyposażono 129 miast w sieć wodociągową i 106 miast — w sieć kanalizacyjną. Zorganizowano komunikację miejską w 68 miastach, które jej uprzednio w ogóle nie posiadały.

Liczba uczącej się młodzieży w szkołach podstawowych wzrosła w ubiegłym 5-leciu o ponad 940 tys. osób, w liceach ogólnokształcących — o 180 tys., w szkołach zawodowych — o około 850 tys., w szkołach wyższych — o 52 tys.

Wydatki budżetowe na rozwój oświaty, nauki i kultury wzrosły z 13,7 mld. w 1958 r. do 22,5 mld. zł w 1963 r. Na apel partii społeczeństwo złożyło na budowę szkół tysiąclecia przeszło 6,5 mld. zł. Ze środków tych wniesiono dotychczas 775 szkół.

Wydatki budżetu państwa na ochronę zdrowia, opiekę społeczną i kulturę fizyczną, które w 1956 r. wynosiły 6,8 mld. zł, wzrosły w 1963 r. do 18,8 mld. zł. Na 10 tys. mieszkańców mamy więcej lekarzy niż Wielka Brytania, Szwecja, Francja i Kanada.

Poważnym osiągnięciem rad narodowych jest rozwinięcie akcji czynów społecznych. War tość robót wykonanych w ramach czynów społecznych wyniosła w 1963 roku niemal 3 miliardy zł.

Ponieważ wzrost dochodu narodowego i funduszu spożycia ukształtował się poniżej planu, a zatrudnienie i fundusz płac przekroczyły ustalone limity, tylko częściowo udało się zrealizować dyrektywy Zjazdu w zakresie regulacji płac i norm pracy.

Wykonanie zadań na rok bieżący i przyszły oznaczać będzie, że w roku 1965 uchwały III Zjazdu w zakresie ogólnych wskaźników wzrostu produkcji przemysłowej i nakładów inwestycyjnych zostaną zrealizowane.

Trudności w produkcji rolnej, w handlu zagranicznym, a także niepełne wykonanie zadań obniżki kosztów materiałowych powodują, że przewidywany na rok 1965 wzrost dochodu narodowego ukształtuje się na poziomie około 30 proc., a więc o 10 punktów mniej niż założenia planu. Nie

zostaną również zrealizowane w pełni zadania w zakresie budownictwa mieszkaniowego.

II. Wytyczne dalszego rozwoju ekonomicznego Polski

Dorobek, osiągnięty w okresie od III Zjazdu partii, stanowi mocną podstawę dalszego wszechstronnego rozwoju ekonomicznego kraju. Im lepiej wykonamy zadania na rok bieżący i następny, tym mocniejszą stworzymy bazę wyjściową do następnej 5-latki.

DYSKUSJA I ZOBOWIĄZANIA PRZEDZIĄZDOWE

W toku kampanii przedzjazdowej zobowiązania produkcyjne i czyny społeczne ogarnęły miliony ludzi pracy w mieście i na wsi i — co najważniejsze — są z wielką ofiarnością realizowane. W dużej mierze zobowiązaniom zawdzięczamy wybitnie pomyślną realizację planów gospodarczych w pierwszych 4 miesiącach br. W okresie tym produkcja przemysłowa wzrosła o 10,3 proc., przy jednoczesnej poprawie dyscypliny pracy i dyscypliny finansowej.

W toku dyskusji wokół tego zjazdowego ujawniono wiele nie dostrzeganych dotychczas rezerw. Wszystkie zgłoszone wnioski powinny być starannie przeanalizowane, aby każdy wniosek nadający się do realizacji został wcielony w życie.

Prace nad planem 5-letnim trwać będą jeszcze przez cały rok. Równoległe z nimi powinny więc toczyć się dalsza dyskusja.

OGÓLNE WYTYCZNE PLANU NA LATA 1966—1970

Na czoło aktualnych problemów wybijają się takie sprawy, jak rozbudowa eksportu i zmiana jego struktury, unowocześnianie profilu produkcji maszynowej i podnoszenie jej jakości, usprawnianie działalności inwestycyjnej, wzmoczenie wysiłków na rzecz zwiększenia produkcji rolnej.

Na odcinku handlu zagranicznego należy konsekwentnie rozszerzać eksport maszyn i wyrobów gotowych.

W dziedzinie inwestycji najważniejszą sprawą jest skoncentrowanie nakładów na inwestycje kontynuowane.

Najważniejsze zadania roku bież. i następnego na odcinku rolnictwa — to zapewnienie dalszego wzrostu plonów zbóż, okopowych i roślin pastewnych, powiększenie pogłowia bydła i jego produktywności, odbudowa pogłowia trzody chlewnej.

Podstawowymi czynnikami warunkującymi obecnie pomyślny rozwój całej gospodarki są: rolnictwo, baza surowcowa przemysłu i handel zagraniczny.

W latach 1966—1970 trzeba zapewnić zatrudnienie w gospodarce społecznej dla ok. 1,5 mln. osób, tj. o blisko 100 tys. więcej niż w ciągu ubiegłych 8 lat.

Rozwój gospodarczy Polski w następnym 5-leciu związany będzie z pogłębiającą się współpracą naszego kraju ze Związkiem Radzieckim i innymi państwami socjalistycznymi — uczestnikami RWPG — przede wszystkim przez rozwój kooperacji i pogłębienie specjalizacji produkcji, zgodnie z zasadami socjalistycznego podziału pracy.

Komitet Centralny proponuje Zjazdowi przyjęcie następujących podstawowych założeń rozwoju gospodarki narodowej w latach 1966—1970, w stosunku do poziomu osiągniętego w roku 1963:

▲ dalszy wydatny postęp w socjalistycznym uprzemysłowieniu kraju z uwzględnieniem współczesnych zdobyczy techniki; podniesienie produkcji przemysłowej o 45—47 proc.;

▲ wzmoczenie wysiłku na rzecz przyspieszenia rozwoju produkcji rolnej oraz jej intensyfikacji, osiągnięcie wzrostu globalnej produkcji rolniczej o 14—15 proc.;

▲ wydatne powiększenie obrotów towarowych w handlu zagranicznym, poprawa struktury eksportu przy zachowaniu równowagi w bilansie płatniczym;

▲ rozbudowa i wzbogacenie krajowej bazy surowcowej przez dalszy wzrost produkcji przemysłu wydobywczego, szerokie stosowanie nowych, bardziej oszczędnych gospodarkę materiałową w przemyśle przetwórczym;

▲ zapewnienie ok. 1,5 mln. nowych miejsc pracy w gospodarce społecznej;

▲ osiągnięcie przyrostu dochodu narodowego co najmniej o 30 proc., a funduszu spożycia o 27 proc., czyli w przeliczeniu na 1 mieszkańca kraju o 20 proc.

Głównym społecznym zadaniem będzie zapewnienie pracy dla ogromnej liczby młodzieży z miast i wsi. Ograniczone zasoby dyktują potrzebę poszukiwania jak największej liczby dających się szybko uruchomić, tanich miejsc pracy.

Co najmniej połowę ogólnego przyrostu produkcji powinniśmy uzyskać przez wzrost wydajności pracy.

Zwiększone zasoby siły roboczej stwarzają możliwość i jednocześnie dyktują potrzebę rozbudowy wszelkiego rodzaju usług. Jest to niezbędna inicjatywa i pomoc władz terenowych. Dotyczy to także rzemiosła indywidualnego.

INWESTYCJE

Z obliczeń wynika, że nakłady inwestycyjne w następnej 5-latce muszą wynieść ok. 830—840 mld. zł łącznie z niezbędną rezerwą, zaś udział inwestycji w dochodzie narodowym musi się podnieść z 17,8 proc. do 19,9 proc. W szeregu innych krajów, zarówno socjalistycznych jak i kapitalistycznych, wskaźnik ten jest wyższy.

Niezbędne jest podniesienie nakładów na rolnictwo o ponad 60 proc. Nakłady te zostały określone na ok. 146 mld. zł, a łącznie z nakładami na przemysł wytwarzający środki produkcji dla rolnictwa — na ok. 170 mld. zł.

Podstawowym warunkiem skrócenia cyklu i usprawnienia działalności inwestycyjnej jest ograniczenie ilości obiektów budowanych jednocześnie. Decyzje inwestycyjne należy podejmować tylko wówczas, gdy starannie zbadana zdolność produkcyjna istniejących zakładów nie pozwala uzyskać niezbędnego wzrostu produkcji. Pierwszeństwo musi mieć modernizacja i rozbudowa zakładów przed budową nowych obiektów.

PRZEMYSŁ

Przyrost produkcji przemysłowej będzie z górą półtora raza większy od osiągniętego w obecnym 5-leciu.

Musimy wziąć kurs na unowocześnienie struktury przemysłu. Wymaga to położenia jeszcze silniejszego niż dotychczas nacisku na rozwój przemysłu maszynowego i chemicznego. Dlatego wzrost produkcji przemysłu maszynowego powinien wyprzedzać co najmniej o połowę ogólny wzrost produkcji, przed przemysłem chemicznym zaś stoi zadanie podwojenia produkcji. Na rozwój tych gałęzi przeznaczony jest przeszło 110 mld. zł.

Z górą dwukrotnie wzrost produkcji przemysłu chemicznego wiąże się głównie z rosnącym gwałtownie zapotrzebowaniem rolnictwa na nawozy mineralne. Drugą zasadniczą przesłanką jest konieczność zmniejszenia zależności naszego przemysłu od trudnego importu surowców.

W dziedzinie hutnictwa trzeba przede wszystkim podnieść

na wyższy poziom przetwórstwo.

W zakresie rozbudowy bazy paliwowo-energetycznej przewidujemy spore środki na dalszy rozwój przemysłu węglowego. Wydobycie węgla kamiennego powinno w 1970 r. osiągnąć ok. 129 mln. ton, tzn. o ok. 14 proc. więcej niż w roku ub. Wydobycie węgla brunatnego powinno wzrosnąć blisko 2,5-krotnie.

Zakładamy poważny program wiercen poszukiwawczych i eksploatacyjnych. W jego realizacji wielką rolę odegra pomoc Związku Radzieckiego.

Musimy z całą energią podjąć działania w kierunku oszczędności paliw.

Wspólnym zadaniem pozostałych gałęzi przemysłu jest pełne pokrycie rosnących potrzeb rynku wewnętrznego, eksportu i inwestycji przy jak największej obniżce kosztów własnych, powszechnej poprawie trwałości i jakości wyrobów, przy maksymalnym wykorzystaniu pełnocennych surowców i szerokim zastępowaniu ich surowcami tańszymi.

Zakres usług powinien zwiększyć się co najmniej o 80—85 proc. w porównaniu z 1965 r. Aby zwiększyć atrakcyjność usług dla ludności, jakości ich powinna być wydatnie podniesiona, a koszt obniżony.

ROLNICTWO

W latach władzy ludowej produkcja rolna rozwijała się stosunkowo szybko, zwłaszcza w ostatnim 10-leciu. Mimo to rolnictwo nie może sprostać rosnącemu zapotrzebowaniu na szereg podstawowych artykułów rolnych, a zwłaszcza na mięso, którego produkcję ogranicza rosnący niedobór zbóż i pasz. Ujemne skutki pociąga za sobą rosnący import zbóż. Dlatego rozwiązanie problemu zbożowego — to jedno z czołowych zadań przyszłego planu 5-letniego.

W referacie podkreśla się, że bez wysokich nakładów inwestycyjnych i dostawy środków produkcji nie można pokonać opóźnień w rozwoju rolnictwa.

Dalsze zwiększenie produkcji rolnej wymaga przede wszystkim wzrostu nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin, mechanizacji, rozszerzenia melioracji, budownictwa, rozbudowy zaplecza usługowego i przetwórstwa rolnego.

Główny wysiłek inwestycyjny (przy łącznej kwocie 146 mld zł przeznaczonej na inwestycje rolne) obliczony jest na intensyfikację produkcji, wyższą wydajność z hektara i wyższą produktywność pogłowia zwierzęcego. Poważny udział w inwestycjach stanowić będą własne środki ludności rolnej (ok. 50 mld zł, a wraz z inwestycjami mieszkaniowymi ok. 70 mld zł).

Wytyczne przewidują wzrost globalnej produkcji rolnej w latach 1966—70 o 14—15 proc. w porównaniu z okresem 1961—65. Są to jednak wskaźniki minimalne, które należy osiągnąć przed r. 1970.

Dalszy rozwój produkcji zwierzęcej wiąże się ściśle z zapewnieniem pasz. Powiększenie zbiorów pasz i unowocześnienie gospodarki paszowej uważać należy za podstawowe zadanie w nowej 5-latce.

Referat omawia następnie szeroko zadania i środki dla ich wykonania w PGR-ach, spółdzielniach produkcyjnych i w gospodarce chłopskiej. Wskazuje m. in., iż zadania PGR są znacznie wyższe niż gospodarstw chłopskich. Wysoki jest też poziom nakładów inwestycyjnych (ok. 40 mld. zł). Jest to konieczne dla pełnego wykorzystania 2,5 mln. ha ziemi, na której gospodarują PGR, dla powiększenia produkcji i dostaw artykułów rolnych dla państwa.

Kluczowe zadanie, rozstrzygające o wynikach całego rolnictwa w następnym 5-leciu, to powiększenie produkcji w

indywidualnych gospodarstwach chłopskich, posiadających 86 proc. użytków rolnych. Polityka ekonomiczna w stosunku do tych gospodarstw polegać będzie na pobudzeniu ich zainteresowania dalszym wzrostem produkcji.

Głównym zadaniem kolektoryzacji pozostanie nadal mechanizacja robót polowych oraz intensyfikacja produkcji w gospodarstwach chłopskich. Niezbędne jest powstanie kolektów we wszystkich wsiach oraz przekształcenie ich w organizacje powszechne, skupiające wszystkich rolników.

Omawiając zadania w dziedzinie oświaty rolniczej, referat podkreśla zwłaszcza wagę przygotowania i skierowania bezpośrednio do produkcji wysoko kwalifikowanych kadr specjalistów, a także potrzebę rozwijania i doskonalenia systemu masowego szkolenia rolniczego.

TRANSPORT

Pilną sprawą jest zastąpienie w jak najszerszym zakresie trakcji parowej elektryczną i spalinową oraz polepszenie stanu technicznego nawierzchni.

W następnym 5-leciu przewóz towarów trakcją elektryczną powinien objąć około 60 proc., a spalinową około 6 proc. Aby to uzyskać, trzeba zelektryfikować dalsze 1700 km linii kolejowych, a także zwiększyć odpowiednio produkcję lokomotyw spalinowych o dużej mocy.

Rosnący udział transportu samochodowego w ogólnych przewozach, zwłaszcza na krótkie odległości, dyktuje konieczność stałej poprawy stanu dróg. Łącznie budową i przebudową należy objąć w następnym 5-leciu ponad 10 tysięcy km dróg choć potrzeby są znacznie większe.

Założenie powiększenia przeładunków w portach w roku 1970 do około 27 mln. ton wymaga rozbudowy zaplecza składowego oraz potencjału przeładunkowego, a także skrócenia przeciętnego czasu przestoju statków pod przeładunkiem.

Flota powinna osiągnąć w r. 1970 co najmniej 1650—1750 tys. ton. Przyrost tonażu o 450 tys. DWT w stosunku do roku 1965 przyniesie około 100 mln. dolarów oszczędności.

Zadanie osiągnięcia 400 tys. ton połowów ryb morskich (wzrost o ok. 60 proc. w stosunku do przewidywanego wykonania 1965 r.) uważać należy za minimalne.

HANDEL ZAGRANICZNY

Zakłada się zwiększenie obrotów handlowych z zagranicą w ciągu 7 lat o około 55 procent, w ciągu zaś planu 5-letniego — orientacyjnie o co najmniej 40 proc. Są to zadania minimalne.

Wzrost eksportu musi być szybszy niż wzrost importu. Z kolei wzrost importu surowcowego powinien być szybszy niż import innych towarów.

Niezbędne maszyny i urządzenia trzeba nabywać za granicą tylko wówczas, gdy nie możemy ich w sposób ekonomicznie opłacalny wyprodukować w kraju.

Przed przemysłem i handlem zagranicznym stoi trudne, lecz konieczne zadanie podwojenia do 1970 roku wywozu maszyn i urządzeń, a także innych gotowych wyrobów przemysłowych.

Przeważająca część obrotów naszego handlu zagranicznego przypadać będzie w dalszym ciągu na kraje socjalistyczne, a przede wszystkim na kraje RWPG. Współpraca z krajami socjalistycznymi chroni naszą gospodarkę od zmienności koniunktury na rynkach kapitalistycznych, od presji polityczno-gospodarczej światowych monopolii, zapewni nam dostawy cennych surowców i urządzeń niedostępnych lub trudno dostępnych dla nas na rynkach kapitalistycznych.

Wymiana ze Związkiem Radzieckim była zawsze i pozostanie nadal dla nas najbardziej ważnym czynnikiem rozwoju gospodarczego. Doniosłe

Ciąg dalszy na str. 4

Sprawozdanie Komitetu Centralnego

Ciąg dalszy ze str. 3

znaczenie ma również rozbudowa wzajemnej wymiany i współpracy gospodarczej z krajami Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej. Wymiana towarów z rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi chcemy rozszerzyć w oparciu o zasadę ekwiwalentnych obopólnych korzyści.

DOSKONALENIE SYSTEMU PLANOWANIA I ZARZĄDZANIA GOSPODARKĄ NARODOWĄ

Stosowane dotychczas mierniki produkcji globalnej i towarowej nie spełniają dobrze swych funkcji. Należy dążyć do możliwie jak najszerszego zastosowania mierników zbliżonych do produkcji czystej, najlepiej odpowiadającej podstawowemu kryterium planowania, tj. wzrostowi dochodu narodowego.

Aby zachęcić przedsiębiorstwa do obniżki kosztów materiałowych należy umożliwić im dokonywanie wyboru pomiędzy wydatkami na płace, a wydatkami na surowce i materiały.

Poważne znaczenie dla usprawnienia planowania mieć będzie równocześnie z opracowaniem planu na rok najbliższy wyznaczenie najważniejszych zadań i wskaźników również dla roku następnego.

W rolnictwie oraz w handlu zagranicznym należy nagromadzać niezbędne rezerwy.

W systemie planowania i zarządzania należy specjalnie uwzględnić produkcję eksportową, aby stworzyć dla niej szczególnie sprzyjające warunki ilościowego i jakościowego rozwoju.

Doniosłą rolę w planowaniu i kierownictwie gospodarczym odgrywa cena oraz system bodźców materialnego zainteresowania pracowników rezultatami ich działalności. Cały ten zespół środków powinien być również systematycznie doskonalony i dostosowywany do nowych zadań stojących przed gospodarką narodową.

Obecnie przeprowadzamy szeroko zakrojoną reformę systemu premii i nagród dla pracowników umysłowych w przemyśle i budownictwie, która będzie obowiązywać od 1 lipca br. Oddajemy w ręce zjednoczeń i dyrekcji przedsiębiorstw oraz samorządów robotniczych instrument, przy którego pomocy wiele mogą zdziałać.

Główną linią reformy w zakresie organizacji systemu zarządzania gospodarczego powinno być wzmocnienie pozycji zjednoczeń i podniesienie ich roli w kierowaniu procesami gospodarczymi. Zwiększe nie roli i uprawnień zjednoczeń powinno polegać głównie na przekazaniu im części funkcji sprawowanych obecnie przez resorty.

Nowa rola zjednoczeń nie powinna zmniejszyć podstawowych uprawnień przedsiębiorstw. Będą one nadal działać w oparciu o pełny rozrachunek, sporządzać własne bilanse i samodzielnie rozporządzać zyskiem pozostawionym w ich dyspozycji.

W większości przedsiębiorstw, jak wykazała m.in. dyskusja przedjazdowa, istnieją niewykorzystane możliwości i zdolności produkcyjne. Cały system zarządu nad przedsiębiorstwami, a przede wszystkim praca kierownictwa zakładu i samorządu powinny zmierzać w tym kierunku, aby w pełni wykorzystać powierzone im przez państwo środki produkcyjne.

POSTĘP TECHNICZNY

Dźwignią postępu technicznego w przemyśle i w całej gospodarce jest przemysł maszynowy i elektrotechniczny. Do 1970 r. ok. 60 proc. wyrobów przemysłu maszynowego powinno osiągnąć standard uważany w świecie jako wysoki, bądź też najwyższy. Trzeba w tym celu doprowadzić sukcesywnie ilość nowych uruchomień do 800—1000 w 1970 r. oraz zmodernizować ponad 2 tys. wyrobów obecnie produkowanych.

Na przemyśle chemicznym ciąży obowiązek 3—5-krotnego podniesienia produkcji tworzyw dla potrzeb przemysłu elektromaszynowego i znaczne

go rozszerzenia ich asortymentu.

W latach 1966—1970 rozszerzy się zasięg automatyzacji procesów produkcyjnych przede wszystkim w energetyce, hutnictwie i w przemyśle chemicznym oraz w górnictwie węgla kamiennego i brunatnego.

Podkreślając konieczność dalszego usprawnienia systemu planowania i koordynacji badań i rozwoju techniki, ściślej powiązania nauki z gospodarką narodową, referat zapowiada, że w najbliższym czasie zostanie opracowany plan rozwoju nauki i techniki na lata 1966—1970, jako część 5-letniego planu rozwoju gospodarki narodowej.

PROBLEMY SPOŻYCIA

Wszystkie poczynania zmierzają w ostatecznym efekcie do zabezpieczenia trwałej poprawy warunków życia ludności — podkreśla się następnie w referacie.

W następnej 5-lacie ogólny fundusz spożycia zwiększy się o 25—27 proc. Chcemy, aby stopa życiowa mas pracujących podniosła się zarówno w mieście jak i na wsi, i aby wzrostowi indywidualnych dochodów ludności towarzyszył wzrost spożycia zbiorowego.

Według obecnego rozszczenia w 1970 r. przeciętna realna płaca podniesie się o ok. 10 proc. Przeciętny dochód rodzin pracowniczych wzrośnie silniej, gdyż zwiększy się wyraźnie liczba zarobkujących w przeciętnej rodzinie pracowniczej.

Wzrost dochodów ludności musi znaleźć pełne pokrycie w odpowiednim zwiększeniu dostaw towarów rynkowych. Ogólne obroty handlu detalicznego wzrosną o ok. 35 proc.

Obok spożycia towarów wielką rolę w kształtowaniu stopy życiowej społeczeństwa odgrywa warunki mieszkaniowe. Sprawa ta jest przedmiotem stałej troski partii.

W latach 1966—1970 należy zbudować co najmniej o 27,5 proc. izb mieszkalnych więcej niż w bieżącym 5-leciu. Ogółem w mieście i na wsi liczba nowo zbudowanych izb powinna wynieść 2.800—2.900 tys. Łączne nakłady na ten cel nie mogą jednak wzrosnąć więcej niż o 14—15 proc. Oznacza to, że musimy obniżyć koszty budownictwa.

Udział budownictwa społecznego w ogólnej liczbie nowo budowanych mieszkań ma być zwiększony z 20 proc. do 55—60 proc.

III. Wytyczne rozwoju oświaty, nauki i kultury

Osiągnięty stopień upowszechnienia szkoły podstawowej, rozwoju szkolnictwa średniego i zawodowego oraz uczeł ni wyższych stawia Polskę w rzędzie przodujących pod tym względem krajów.

W podjętej po 1960 r. gruntownej reformie szkolnictwa największe znaczenie mieć będzie przekształcenie szkoły podstawowej z 7-klasowej w 8-klasową.

W przyszłym 5-leciu zostanie zbudowanych 16—18 tys. nowych izb lekcyjnych. Mimo to sytuacja lokalowa szkół w związku z reformą będzie w dalszym ciągu na wielu terenach dość trudna.

Z 650-tysięcznej rzeszy absolwentów szkół podstawowych ponad 60 proc. ubiegać się będzie corocznie o przyjęcie do zasadniczych i średnich szkół zawodowych. Należy opracować ogólnokrajowy długofalowy plan kształcenia kadr w przekroju zawodowym i terytorialnym oraz dostosować nomenklaturę zawodów do aktualnych potrzeb gospodarki.

Absolwentom szkół podstawowych na wsi, którzy nie pojmują dalszej nauki (jest ich co roku ok. 100 tys.), należy zapewnić zdobycie przygotowania zawodowego do pracy w rolnictwie.

Licea ogólnokształcące, w których uczy się tylko 18 proc. absolwentów szkół podstawowych, są i przez pewien czas jeszcze będą główną bazą rekrutacyjną szkolnictwa wyższego. Musi zatem niepokoić to, że jeśli wśród uczniów szkół zawodowych młodzież robotnicza i chłopska stanowi ponad 2/3, to w liceach ogólnokształcących jej udział sięga tylko 46 proc. W związku z

tym referat podkreśla, że rekrutacja młodzieży do szkół średnich oraz jej rozdział między szkolnictwo zawodowe i ogólnokształcące nie może przebiegać zwykłowo.

Aby zwiększyć liczbę pracowników z wyższym wykształceniem przypadających na 1000 zatrudnionych z ok. 40 obecnie do ok. 46 osób w 1970 r. należy w latach 1966—1970 wykształcić około 135 tys. absolwentów na studiach dziennych i dla pracujących (łącznie). Wykonanie tego zadania wymaga uruchomienia wszystkich istniejących w szkolnictwie wyższym rezerw, a wśród nich przede wszystkim podniesienia cyklicznej sprawności kształcenia (w najbliższych latach powinna ona osiągnąć 70 proc.). Poważne rezerwy tkwią również w należytym zatrudnieniu absolwentów szkół wyższych.

Zasadniczą funkcją szkół wszystkich typów jest wychowywanie młodzieży w duchu socjalistycznym — podkreśla referat. Partia przywiązuje wielką wagę do nauki o politycznych problemach współczesności, która od przyszłego roku będzie stopniowo wprowadzana do programów studiów wyższych.

Szkoły państwowe w naszym kraju — czytamy w referacie — są świeckie i mają za zadanie krzewić wśród młodzieży racjonalistyczny, naukowy światopogląd. Państwo nie czyni jednak i nie będzie czynić przeszkód, aby ci rodzice, którzy uważają to za właściwe, kierowali swe dzieci na naukę religii w punktach katechetycznych. Punkty, te jak wszelkie formy zorganizowanych zajęć z młodzieżą, muszą podlegać określonemu prawem nadzorowi władz oświatowych.

Referat stwierdza dalej, że w Polsce Ludowej stworzony został nowoczesny potencjał naukowo-badawczy w szkołach wyższych oraz w instytucjach naukowo-badawczych Polskiej Akademii Nauk i resortów. Liczne fakty świadczą, że gospodarka narodowa otrzymuje od nauki mniej, aniżeli powinna, że osiągane wyniki kosztują często zbyt dużo i są opóźnione w stosunku do potrzeb praktyki.

Nie chcemy kępować samo działalności naukowców w wyborze metod badawczych, w podejmowaniu problemów, które szczególnie dane środowisko interesują — czytamy w referacie — mamy jednakże prawo oczekiwać, że świadomość interesu państwa i poczucie odpowiedzialności za kraj, za postępy nauki skłoni kadre naukową wokół tych zagadnień i problemów, które w sposób najbardziej istotny współdecydują o postępie technicznym, rozwoju ekonomicznym i kulturalnym całego społeczeństwa. Tego rodzaju badania naukowe powinny być otaczane szczególną opieką i tym badaniom należy udzielać najwydatniejszej pomocy materialnej.

Polityka partii zapewni nauce polskiej dobre warunki kontaktów międzynarodowych. Szczególnie należy rozwijać i doskonalić współpracę naukową z krajami socjalistycznymi.

Z kolei referat omawia rolę i zadania nauk społecznych podkreślając, że partia zmierza i zmierza do rozwinięcia tych nauk w duchu marksizmu-leninizmu, w duchu walki przeciw ideologii burżuazyjnej. Przewyciężenie przez partię dogmatyzmu stworzyło naukom społecznym sprzyjające warunki rozwoju. Jednakże w tym nowym okresie prawidłowy rozwój nauk społecznych został z kolei zakończony i osłabiony przez napór ideologii burżuazyjnej, a przede wszystkim tendencji rewizjonistycznych.

Dlatego też partia wysunęła na czoło swych zadań w naukach społecznych przewyciężenie rewizjonizmu, jako głównej — w dzisiejszych warunkach — przeszkody w ich pożytecznym i twórczym rozwoju.

Referat stwierdza następnie, że socjalistyczny rozwój kultury narodowej jest organiczną częścią składową dzieła budowy socjalizmu.

Postępy rewolucji kulturalnej a zwłaszcza skala upowszechnienia dóbr kulturalnych, należą do największych osiągnięć 20-lecia Polski Ludowej.

Poprzez masowy ruch wydawniczy i wielką sieć bibliotek, poprzez rozwój radiofonii, telewizji, kinematografii i teatru, poprzez upowszechnienie muzyki i plastyki wciągnięto w orbitę życia kulturalnego cały naród.

Partia, na której ciąży odpowiedzialność za kształtowanie świadomości narodu i wychowywanie go w duchu socjalizmu, nie może być ani obojętna, ani neutralna wobec treści ideowych i moralnych, reprezentowanych w twórczości i działalności kulturalnej.

Kierownicza rola partii polega na tym, że jej socjalistyczne ideały i jej naukowy światopogląd inspirują społeczność twórczości artystycznej i kulturalnej, a jej polityka zapewni masowe upowszechnienie tych dóbr kulturalnych, które służą rozwojowi socjalistycznej świadomości społeczeństwa, rozszerzaniu jego duchowych horyzontów i przewyciężaniu ciemnoty, zabobonu i dziedzictwa burżuazyjnego i klerikalnego.

Pragniemy — czytamy w referacie — aby nasza twórczość literacka i artystyczna prześlągnięta była ideałami socjalistycznego patriotyzmu i internacjonalizmu. Jedynie wtedy nasza współczesna literatura i sztuka da wyraz prawdziwie do życia i dążeniach naszego narodu, jedynie wówczas wniesie ona ważki, oryginalny wkład do rozwoju kultury ogólnoludzkiej. Dlatego też walczymy przeciw występującym niekiedy w literaturze i twórczości artystycznej tendencjom wstecznym, nacechowanym pesymizmem, a czasem wręcz nieufnością wobec socjalizmu oraz amarchistycznym, sobopaimskim stosunkiem wobec spraw państwa i narodu. Częściej niż w utworach artystycznych tendencje te manifestują się w postępowaniu i postawie politycznej niektórych, nie liczących zresztą pisarzy czy artystów.

Są w środowiskach twórczych ludzie skłóceni z naszym ustrojem, którzy pod pozorem walki o wolność twórczości do magają się swobody dla antysocjalistycznej propagandy, a niekiedy idą dalej i świadomie odwołują się w tej walce do pomocy reakcyjnych, wrogich Polsce ośrodków zagranicznych. Od ich postawy i poglądów odcina się przytłaczająca większość środowiska twórczego.

Pisarze i artyści mogą liczyć na zaufanie partii, na jej uznanie dla każdego rzetelnego wysiłku twórczego. Partia jest przekonana, że twórcy i działacze kultury — partyjni i bezpartyjni — rozwinięta i wzbogacona polską, socjalistyczną kulturę.

IV. Młodzież

Ponad 40 proc. ludności Polski nie przekroczyła wieku lat 19, corocznie setki tysięcy młodzieży podejmują pracę zawodową. 8 mln. młodych ludzi po biera naukę w różnego typu szkołach.

Wydatki bieżące na oświatę i wychowanie — łącznie z inwestycjami — wzrosły z 3,5 mld. zł w roku 1956 do 17,6 mld. zł w 1963 r. Niemal trzykrotnie — do przeszło 6 mld. zł — wzrosły w tym czasie wydatki na szkolnictwo wyższe i naukę. W szkołach wyższych kształci się 212,6 tys. studentów. Co drugi student na studiach stacjonarnych pobiera stypendium, 47 proc. studentów uczelni stacjonarnych mieszka w domach studenckich.

Polska ma obecnie znacznie wyższy wskaźnik studentów na 10 tys. mieszkańców, niż kapitalistyczne kraje zachodniej Europy.

327 tys. absolwentów wyższych uczelni, którzy ukończyli studia w Polsce Ludowej, stanowią dziś zdecydowaną większość kadry z wyższym wykształceniem, jaką dysponuje nasz kraj. Wśród nich połowę stanowią synowie i córki robotników oraz chłopów.

Obecne pokolenie młodzieży wiąże swój los z socjalizmem, osobiste perspektywy i pomyślność łączy z wynikami swej pracy, swymi zdolnościami i wysiłkiem pragnie służyć Polsce.

Ruch młodzieżowy jednoczy dziś ok. 3 mln. członków. Wszystkie organizacje pracują pod

kierownictwem partii, łączą je wspólna ideologia, wspólne ideały wychowawcze, wspólne zadania. Stałe zacieśnianie jedności młodego pokolenia jest i powinno być podstawową zasadą działania wśród młodzieży zorganizowanej i niezorganizowanej.

Podkreślając osiągnięcia ZMS, ZMW, ZSP i ZHP w pracy wśród młodzieży referat stwierdza, że ideowe i polityczne oddziaływanie tych organizacji na młodzież nie odpowiada jeszcze liczebności ich szeregów, ani też potrzebom społecznym, zwłaszcza obecnie, gdy rokrocznie setki tysięcy młodzieży wkraczają w życie i podejmować pracę w go spodarce narodowej.

Jednocząc młodzież, zespala jej aspiracje z dążeniami partii, organizacje te powinny przekuć w świadomy patriotyczny czyn właściwe młodym umiłowanie Ojczyzny, powinny kierować krytycyzm młodych przeciw temu co hamuje nasz marsz naprzód. Organizacje młodzieżowe powinny stać się głównym ogniwem walki o odgrodzenie całej młodzieży od wpływów wrogiej propagandy i ideologii.

V. Rozwój demokracji socjalistycznej

Sojusznicze stronnictwa polityczne — ZSL i SD wspólnie z PZPR sprawują kierownictwo polityczne w państwie.

Podstawą władzy ludowej jest sojusz robotniczo-chłopski.

Najszerzą płaszczyzną ideowo-polityczną i organizacyjną jest Front Jedności Narodu.

Wszelkie próby wznoszenia między ludźmi pracy sztucznych przegród według kryterium stosunku do wiary religijnej, skłócania wierzących i niewierzących skazane są na niepowodzenie.

Jedynym kryterium oceny postawy każdego obywatela jest patriotyczny stosunek do pracy, wkład w budownictwo socjalizmu, postawa moralna i społeczna.

Rozwój demokratycznych form ustrojowych znajduje swój wyraz w dalszym ugruntowaniu roli i znaczenia Sejmu, a także w umacnianiu roli rad narodowych. Warunkiem pełnego wykorzystania przez rady narodowe stworzonych im możliwości działania jest stałe rozwijanie inicjatyw, ze społeczeństwa w ich działalności praktycznej cech organu państwowego i cech ognia społecznego-politycznego. Wymaga to dalszego zacieśniania więzi rad z ludnością i organizacjami społecznymi.

Referat wskazuje na coraz bardziej rosnącą rolę zw. zaw., które, stanowiąc samorządną organizację ludzi pracy, reprezentują interesy mas pracujących oraz biorą czynny udział w rozwijaniu socjalistycznej gospodarki i kultury.

Odpowiedzialnym zadaniem zw. zaw. jest codzienne oddziaływanie na pracę samorządu w kierunku usprawniania działalności przedsiębiorstw.

Praca prowadzona nad usprawnieniem bodźców zainteresowania materialnego, wprowadzaniem norm technicznych nie uzasadnionych — powinna być kontynuowana przy aktywnym udziale związków zawodowych.

Rozbudzaniu aktywności produkcyjnej załóg towarzyszyć musi kształtowanie w zakładach pracy zasad socjalistycznego współzycia, umacnianie wśród ogółu pracujących postawy społecznego zaangażowania, żywego reagowania na przejawy niegospodarności i braku troski o własność społeczną.

Współ z organizacjami partyjnymi związki zaw. powinny stale troszczyć się o prawidłowe wzajemne stosunki pomiędzy kierownictwem zakładu a załogą, dbać o poszanowanie praw i godności osobistej każdego pracownika, zdecydowanie zwalczać wszelkie przejawy biurokratycznej bezduszności i samowoli.

Związkom zaw. przypada także doniosła rola w kształtowaniu poziomu życia ludzi pracy.

Zw. zaw. powinny dbać o to, aby wielomiliardowe kwoty przeznaczone przez państwo na potrzeby socjalno-kulturalne

były wykorzystywane racjonalnie i społecznie sprawiedliwie.

Referat zwraca uwagę na konieczność znacznego zwiększenia kontroli zw. zaw. i rad narodowych nad działalnością służby zdrowia.

Dotychczasowe osiągnięcia w zakresie poprawy warunków pracy, wyrażające się zmniejszeniem ilości wypadków w minionych 5 latach o ponad 19 proc. nie mogą zadowalać ani uspokajać. Dlatego potrzebne jest znaczne zwiększenie skuteczności nadzoru związkowego, zapewnienie prawidłowego gospodarowania środkami przeznaczonymi na poprawę warunków pracy. Kontrola społeczna mas pracujących jest niezbędnym warunkiem wypienienia nadużyć i marnotrawstwa, skutecznej walki z wszelkimi przejawami klęskowości, sobopaimstwa, nierespektowania uprawnień pracowników, słowem — powszechnego ugruntowania dyscypliny społecznej.

Okres, jaki minął od III Zjazdu PZPR — stwierdza dalej referat — charakteryzował się ścisłym przestrzeganiem prawa w stosunkach między organami władzy a obywatelami. Był to okres dalszego umacniania całego aparatu władzy oraz ulepszenia metod pracy MO, prokuratury i sądów. W ostatnim okresie nastąpiła dalsza poprawa stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego, wzrosła dyscyplina społeczna i poszanowanie prawa.

Skuteczna walka z przestępczością gospodarczą wymaga — jak wskazuje referat — coraz szerszego rozwijania działalności profilaktycznej. Równocześnie z doskonaleniem aparatu państwowego trzeba śmiało rozszerzać i pogłębiać formy udziału ludzi pracy w zakresie kontroli, ochrony porządku publicznego i wymiaru sprawiedliwości.

Przestrzeganie socjalistycznej praworządności, ochrona interesów państwa oraz praw obywatela, rozszerzanie udziału mas pracujących w rządzeniu krajem jest i pozostanie podstawową wytyczną działania naszej partii — głosi referat.

Partia zawsze — czytamy dalej — dbała, by umacniały się i krzepły ludowe siły zbrojne — ważne ogniwo władzy ludowej i obronnego Układu Warszawskiego. Z uwagi na wciąż realne zagrożenie pokoju ze strony agresywnych sił imperializmu i militarizmu partia traktuje dalsze umacnianie siły i gotowości bojowej Wojska Polskiego oraz rozwijanie systemu obrony terytorialnej kraju jako zadania wielkiej wagi.

VI. Sytuacja międzynarodowa i polityka zagraniczna Polski

W ciągu 5 lat od III Zjazdu partii układ sił w skali międzynarodowej przesunął się, zgodnie z naszymi przewidywaniami, na rzecz świata socjalistycznego, na rzecz tych sił, które nieugięcie bronią pokoju i wolności narodów. Pokój i polityka Związku Radzieckiego, Polski i innych państw socjalistycznych wykazała, że socjalizm i pokój są nierozłączne, że polityka pokojowa jest współzależna z niekończącym się manewrem, lecz zasadniczą wytyczną postępowania państw socjalistycznych.

Dokonały się też daleko idące przesunięcia wewnątrz obozu państw imperialistycznych, które osłabiają dominującą pozycję kapitału amerykańskiego i podrywają w obozie atłantyckim amerykański dyktando ekonomiczny, wojskowy i polityczny.

Przeciwno hegemonii USA w bloku atlantyckim wystąpiła w sposób otwarty Francja de Gaulle'a. NRF — najbardziej agresywna siła bloku atlantyckiego — dobija się o carstwową pozycję, występując w roli głównego bastionu antykomunizmu. Blok atlantycki wszedł w fazę jawnego kryzysu.

Wysięgowi zbrojeni państwa socjalistyczne przeciwstawiają program powszechnego i całkowitego zbrojenia, politykę „zimnej wojny” i groźbę katastrofy atomowej — politykę pokojowego współzależności.

i wytyczne rozwoju PRL w latach 1966-1970

nia i pokojowego współzawodnictwa dwóch systemów społecznych o wyższe tempo wzrostu ekonomicznego, o wyższy poziom życia narodów.

Referat przypomina, że w różnych częściach świata uprawiana jest nadal polityka groźb i zbrojnej interwencji wobec narodów, które chcą same decydować o własnym losie. Kuba jest nieustannie nękana pogroźkami, aktami pirackich napadów i blokadą gospodarczą. Nowe ognisko konfliktu zbrojnego rozpalą się w południowym Wietnamie. Podobna groźba zawisła nad Laosem.

Wszystko to każe sądzić, że amerykańscy przywódcy nie wyrzekli się roli żandarmów, którzy ma strzec spróchniałych reżimów przed wolnościowym ruchem mas.

Tego rodzaju agresywne poczynania — ingerencje w wewnętrzne sprawy innych państw — nie dadzą się pogodzić z zasadami pokojowego współistnienia.

Największą przeszkodą na drodze do odprężenia i pokojowego ułożenia stosunków międzynarodowych — stwierdza dalej referat — pozostaje problem niemiecki. Nie polega on na samym fakcie podziału Niemiec, jak to utrzymuje rząd bniński. Źródłem na pięciu w Europie i groźby wojny jest polityka mocarstw zachodnich w sprawie Niemiec, a zwłaszcza zimnowojenna i agresywna polityka rządu NRF.

Stwierdzając, że naród niemiecki, podobnie jak wszystkie narody, ma prawo do jedności i samostanowienia, referat podkreśla, że Polska, ZSRR, państwa Układu Warszawskiego nigdy nie zgodzą się z tym, aby imperialiści zachodni Niemiec mogli nadużywać prawa samostanowienia dla usprawiedliwienia aneksji NRD i odwetu, dla przekreślenia rezultatów zwycięstwa nad niemieckim faszyzmem.

Zjednoczenie Niemiec w warunkach pokoju, demokracji i likwidacji militarystyki — a tylko takie jest możliwe — to sprawa długiego, historycznego procesu, który mógłby postępować naprzód jedynie w warunkach zaprzestania wyścigu zbrojeń i odprężenia w Europie. W tej sytuacji rozwiązanie problemu niemieckiego sprowadza się do uznania istniejącej rzeczywistości w Niemczech, do uznania obydwu państw niemieckich — NRD i NRF oraz uregulowania sytuacji Berlina zachodniego, do uznania za ostateczne obecnych granic Niemiec, tj. granicy między NRD a Polską i granicy pomiędzy NRD i NRF, granic raz jeszcze potwierdzonych i usankcjonowanych w zawartym przed kilkoma dniami przez Związek Radziecki i NRD układzie o przyjaźni, wzajemnej pomocy i współpracy, do wyrzeczenia się zbrojeń nuklearnych przez oba państwa niemieckie. Najlepszą formą takiego rozwiązania problemu niemieckiego byłoby zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami.

Ostrzegając przed zgubną polityką odbudowy potencjału militarnego NRF referat podkreśla z naciskiem, że niedopuszczenie do atomowego uzbrojenia NRF stanowi kardynalny warunek odprężenia w Europie. Polska wykazała w tej sprawie niemało inicjatywy, występując z propozycją utworzenia strefy bezaatomowej w Europie Środkowej. W sprzyjającej atmosferze wytworzonej przez zawarcie Układu Moskiewskiego wystąpił w r. ub. z planem zamrożenia zbrojeń jądrowych w Europie Środkowej. Propozycja ta spotkała się z przychylnym odgłosem wszędzie tam, gdzie poszukuje się sposobów poprawy sytuacji politycznej w Europie. Natomiast z najbardziej negatywnym stanowiskiem spotkała się propozycja polska w NRF.

Po podkreśleniu iż Polska udziela poparcia propozycjom rozbrojeniom zgłoszonym przez ZSRR i NRD referat stwierdza, że polityka zagraniczna wytyczana przez naszą partię jest całkowicie podporządkowana interesom bezpieczeństwa i pokojowego rozwoju kraju.

Jej fundamentalnym założeniem przez całe 20 lat Pol-

ski Ludowej był i pozostaje bratni sojusz ze Zw. Radzieckim.

Partia zdecydowana jest w przyszłości kierować się niezmiennie wypracowanymi w ciągu 20-lecia zasadami:

● z krajami socjalistycznymi — sojusz, przyjaźń i jedność,

● z państwami nowo wyzwolonymi i narodami walczącymi o umocnienie swej suwerenności i postęp społeczny — solidarność i pomoc gospodarczą,

● z państwami kapitalistycznymi — stosunki na zasadach pokojowego współistnienia, wymiana handlowa, naukowa i kulturalna.

Omawiając problemy ogólnoświatowej walki między socjalizmem a kapitalizmem, referat przypomina, że zasady strategii i taktyki ruchu komunistycznego zostały wspólnie opracowane przez partię komunistyczną i robotniczą i zawarte są w oświadczeniu narady 81 partii w Moskwie w r. 1960, a poprzednio w deklaracji partii krajów socjalistycznych z r. 1957.

Oświadczenie uznaje za najważniejsze zadanie naszych czasów — zapobieżenie wojnie światowej i jako fundamentalne założenie strategiczne przyjmuje tezę XX Zjazdu KPZR o tym, że w obecnym układzie sił wojna przestała być nieuchronna.

Wychodząc z tych założeń — głosi referat — wszystkie partie stojące u steru władzy w krajach socjalistycznych, uznają za niewzruszoną podstawę swej polityki zagranicznej wobec krajów kapitalistycznych — leninowską zasadę pokojowego współistnienia.

Ta wspólnie wypracowana i jednomyślnie przyjęta linia generalna ruchu komunistycznego i państw socjalistycznych została, jak wiadomo, zakwestionowana przez Komunistyczną Partię Chin. Wystąpiła ona we wszystkich zasadniczych sprawach z własną, opaczna ich interpretacją, z własną odrębną platformą ideologiczną i polityczną, a następnie rozwinęła kampanię propagandową oraz działalność frakcyjną, zmierzając do wywołania rozłamów w międzynarodowym ruchu komunistycznym i w obozie socjalistycznym.

Referat podkreśla, że KPCh zastosowała niedopuszczalne metody polemiki, które doprowadziły do oszczerstw i absurdalnych wręcz oskarżeń wobec KPZR i innych partii komunistycznych.

Konfrontując stanowisko KPCh z rzeczywistością, referat stwierdza, że partia ta chce narzucić ruchowi komunistycznemu dylemat między walką o rewolucję socjalistyczną, a walką o pokój, dylemat, który w rzeczywistości nie istnieje. Walka o rewolucję i budowanie nowego, socjalistycznego ustroju nie da się odłączyć od walki o pokój, o zapobieżenie nowej wojnie światowej.

Aby mógł zwyciężyć nowy socjalistyczny ustrój, musi zwyciężyć sprawa pokoju. Pojawienie się broni atomowej i wodorowej nie zmieniło natury imperializmu, ale zmieniło naturę samej wojny, przy pomocy tej broni prowadzonej.

Wojna mogłaby wybuchnąć, gdyby kierownicze koła świata imperialistycznego doszły do wniosku, że mogą ją rozstrzygnąć zwycięsko na swoją stronę. Rzecz w tym, że obecny układ sił na świecie, moc obronna Związku Radzieckiego i całego obozu socjalistycznego nie dają żadnych podstaw do takich wniosków.

Przywódcy KPCh w swym podejściu do zagadnienia porozumień państw socjalistycznych z państwami imperialistycznymi stosują najwyraźniej dwie miarki — inną dla siebie i inną dla Związku Radzieckiego. Na przykład porozumienie ChRL z Francją, które wszyscy popieramy — uważają za dobre dla Chin i dla wszystkich narodów. Natomiast jakiegokolwiek porozumienia między Związkiem Radzieckim a USA traktują jako zdradę interesów socjalizmu, jako sprzymierzenie się przeciwko narodom walczącym z imperializmem.

Zniesienie imperializmu to wspólny cel wszystkich komunistów. Nie wystarczy jednak proklamowanie tego hasła.

Jeśli odrzucamy absurdalną myśl zniesienia imperializmu w drodze wojny termojądrowej — czytamy w referacie — a sądzimy, że przywódcy KPCh podzielały nasze stanowisko w tej sprawie — to pozostaje jedynie droga zwycięskiej rewolucji socjalistycznej w wysoko rozwiniętych krajach kapitalistycznych, głównych twierdzeniach imperializmu. Towarzysze chińscy gorąco nawołują do tej rewolucji, ale nie odpowiadają na pytanie w jaki sposób do niej doprowadzić w obecnej konkretnej sytuacji.

Wiadomo wszystkim, że w obecnej sytuacji, gdy w żadnym z krajów wielokapitalistycznych nie ma sytuacji kryzysu rewolucyjnego, wezwania takie trafiają w całkowitą próżnię.

Pokojowa rywalizacja ze światem kapitalistycznym i walka państw socjalistycznych o zapobieżenie nowej wojnie, o powszechne i całkowite rozbrojenie i pokojowe współistnienie — oto co stanowiąc może jedynie słuszną podstawę rewolucyjnej strategii partii komunistycznych stojących u steru krajów socjalizmu.

Walka z imperializmem to w wielkiej mierze walka „trzeciego świata”, a zarazem walka o ten świat — stwierdza dalej referat.

Państwa socjalistyczne, odrzucając z zasady ingerencję w sprawy wewnętrzne innych państw narodowych, udzielają im pomocy politycznej w walce o utrwalenie niezawisłości, występują w ich obronie przed zbrojną interwencją imperializmu.

Do 1959 roku nie istniały między KPCh a innymi partiami komunistycznymi w ogóle, a partiami krajów socjalizmu w szczególności, żadne istotne różnice zdań w sprawie stosunku do ruchów narodowo-wyzwoleńczych i państw „trzeciego świata”. Jeśli obecnie różnice takie wynikły, stało się tak nie dlatego, że polityka państw socjalistycznych w tej sprawie uległa zmianie, lecz dlatego, że zmieniło się stanowisko KPCh.

Przywódcy KPCh, stworzywszy fikcyjny dylemat między walką a pokojem, a rewolucją socjalistyczną, usiłują ukuć również fałszywą teorię o sprzeczności między polityką pokojowego współistnienia i ekonomicznego współzawodnictwa dwu systemów a wyzwoleńczymi i rewolucyjnymi dążeniami narodów „trzeciego świata”.

Partie komunistyczne i państwa socjalistyczne nie pozostawiły ani cienia wątpliwości co do tego, że polityka pokojowego współistnienia nie oznacza zamrożenia status quo w stosunkach społecznych wewnątrz państw kapitalistycznych, ani też w stosunkach między kolonizatorami a uciśnionymi i wyzyskiwanymi narodami.

Centralnym problemem dla przytłaczającej większości krajów Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej jest sprawa ich rozwoju gospodarczego.

W miarę tego jak nieprzydatność kapitalistycznej drogi rozwoju staje się coraz bardziej oczywista, niektóre rządy młodych państw narodowych, chociaż kierowane przez siły ideologiczne niematerialistowskie i klasowo nieproletariackie, podejmują i urzeczywistniają reformy społeczne w istocie swej podobne do tych, które zrealizowały kraje demokracji ludowej. Na tej drodze rozwoju weszły już Algieria i Egipt z krajów arabskich. Zbliżają się do niej również inne kraje Azji i Afryki.

Zycie samo pchać będzie siły patriotyczne do zespalania odrodzenia narodowego z przeobrażeniami socjalistycznymi w nowych, nieznanych dotąd formach. Szansa takiego biegu wydarzeń jest nierozłączna z zawiązaniem z perspektywą pokoju na świecie. Będzie ona rosła w miarę jak socjalizm osiągać będzie przewagę ekonomiczną i polityczną nad kapitalizmem.

Najważniejszym i rozstrzygającym warunkiem postępu w walce o urzeczywistnienie historycznych zadań ruchu ko-

munistycznego w każdym kraju i w skali światowej — podkreśla referat — jest międzynarodowa solidarność wszystkich partii komunistycznych, wszystkich sił antyimperialistycznych i wyzwoleniczych, a przede wszystkim jedność socjalistycznej wspólnoty narodów.

Na obecnym etapie międzynarodowego ruchu komunistycznego nie do uniknięcia są różnice poglądów na konkretne problemy międzynarodowe, a nawet rozbieżności w stanowiskach ideologicznych. Rozbieżności między KPCh a większością partii komunistycznych nabrały jednak innego charakteru. Całe bowiem postępowanie KPCh świadczy o tym, że wszędzie ona spór z innymi partiami i wysunęła swą odrębną platformę nie po to, aby dojść do prawdy i użyć wspólne stanowisko wszystkich partii, lecz po to, aby doprowadzić do rozłamu.

Pomówienie KPZR i innych partii komunistycznych o rewizjonizm było przywódcą KPCh potrzebne dla teoretycznego uzasadnienia konieczności rozłamu.

Źródło obecnej polityki KPCh — zaznacza referat — należy szukać w jej dążeniu do zdobycia dla ChRL pozycji jednego z mocarstw światowych. Drogę do należnego ChRL miejsca w gronie wielkich mocarstw zamyka polityka imperializmu amerykańskiego. Mimo wysiłków ze strony Zw. Radzieckiego i wszystkich państw socjalistycznych nie udało się dotychczas stworzyć sytuacji, w której USA widziałyby się zmuszone do zmiany swojej wrogiej polityki wobec ChRL.

Przywódcy chiński w dążeniu do zapewnienia swemu krajowi pozycji mocarstwa światowego — czytamy następnie w referacie — uznali za konieczne uzbrojenie ChRL w broń atomową. Układ Moskiewski przekreślił ich nadzieję, że Zw. Radziecki udzieli pomocy ChRL w opo nowaniu produkcji tej broni. Stąd przede wszystkim biorą się ich wściekłe ataki na KPZR.

Gdyby Związek Radziecki udzielił pomocy ChRL w opo nowaniu produkcji broni jądrowej, w ślad za tym nastąpiłoby rozpowszechnienie broni jądrowej w obozie państw imperialistycznych, wzmógłby się wyścig zbrojeń, a wraz z tym spotęgowałoby się niebezpieczeństwo wojny jądrowej. Ponadto, nie posiadające dotychczas broni jądrowej rozwinięte państwa kapitalistyczne mogłyby ją wyprodukować o wiele szybciej niż ChRL. W tym stanie rzeczy militarny układ sił nie przyniósłby krajom socjalistycznym żadnych korzyści, przeciwnie, zmieniłby się na ich niekorzyść. Bezpieczeństwa ChRL tak samo jak bezpieczeństwa wszystkich krajów socjalistycznych strzeże skutecznie wielka potęga nuklearna Zw. Radzieckiego.

Wskazując, że przywódcy KPCh postawili znak równania między wielkomocarstwowymi aspiracjami ChRL a interesami pokoju i socjalizmu referat głosi:

Raz jeszcze podkreślamy, że ChRL należy się miejsce w gronie wielkich mocarstw. Potępiamy jednak z całą stanowczością drogę i metody obrane przez przywódców chińskich dla osiągnięcia tego celu. Obecna linia generalna polityki międzynarodowej KPCh nie może być i nigdy nie zostanie przyjęta przez międzynarodowy ruch komunistyczny, gdyż linie tej cechuje obcy marksizmowi-leninizmowi nacjonalizm i wielkomocarstwość.

Do takiego wniosku musi prowadzić otwarcie demonstrowana przez KPCh gotowość do zmian swego stanowiska, jeśli mocarstwa imperialistyczne zmieniają swój stosunek do ChRL. Wystarczyło nawiazanie przez Francję stosunków dyplomatycznych z ChRL i cofnięcie przez Paryż uznania dla rządu Czang Kai-szeka, aby propaganda KPCh przeoczyła bezpośrednią interwencję zbrojną neokolonialistów francuskich w Afryce. Wystarczyła zmiana tonu wobec ChRL ze strony wpływowych zachodni Niemiec, brytyjskich i japońskich kół politycznych i przemysłowo-handlowych,

aby na łamach Zenmin-Zipao (21. I. 1964) pojawiła się teza „stref pośrednich”, głosząca, że Niemcy Zachodnie, Wielka Brytania, Francja, Japonia, Kanada — to kraje „uciśkane i tyranizowane przez Stany Zjednoczone”.

Przywrócenie jednociśnieniu komunistycznego, a zwłaszcza zapewnienie wspólnej linii działania wobec imperializmu oraz normalnych stosunków międzypartyjnych opartych na równości i solidarności — czytamy dalej w referacie — leży w najgłębszym interesie wszystkich partii komunistycznych i robotniczych oraz w interesie obozu socjalistycznego. Szeroką bratnią partią domaga się w związku z tym zwolnienia nowej światowej narady.

Przygotowania do narady powinny się rozpocząć wówczas, kiedy wypowie się za tym większość partii komunistycznych i robotniczych.

Wydać się rzeczka wskazana, aby w ciągu najbliższego czasu przystąpić do prac przy gotowawczych do narady przy udziale partii reprezentujących najważniejsze regiony świata. Komisja złożona z tych partii przeprowadziłaby wstępny dyskusję nad problematyką przyszłej narady i przygotowała projekt dokumentów, które po dyskusji w poszczególnych partiach i między partiami stałyby się podstawą przyszłych wspólnych uchwał.

PZPR gotowa jest wziąć udział w tak pomyślnych pracach przygotowawczych.

VII. Partia

Podstawą twórczego rozwijania marksizmu-leninizmu jest przede wszystkim nieustanna konfrontacja jego tezy z rzeczywistością, w której partia żyje i działa. Tak właśnie pojmując swą rolę PZPR. Jej praca teoretyczna zmierza do wytyczenia takich dróg budownictwa socjalistycznego w Polsce, które najtrafniej kojarzą uniwersalne prawidłowości marksizmu-leninizmu z narodowymi warunkami i tradycją naszego kraju.

Nasza ideologia rozwija się w działaniu, nasze szeregi rosną, hartują się i zespalają w działalności praktycznej oraz w toku walki przeciwko reakcyjnemu i wstecznej ideologii, w polemice przeciw rewizjonistycznym i dogmatycznym-sekciarskim wypaczeniom marksizmu.

Dokonujący się w Polsce proces przemian socjalistycznych nie przebiega bez przeszkód. Znajdują się jeszcze w naszym społeczeństwie przeciwnicy socjalizmu, kraj nasze ciągle ostrzeliwują z zewnątrz ośrodki propagandowe imperia listycznej dywersji politycznej. Jest rzeczą konieczną, aby

nieustająca walka z obcymi na szę partii poglądami, aby fałszywie pojęta tolerancja nie rozbrajała naszych szeregów. Zwartość ideowa szeregów partyjnych — to podstawowy warunek siły i jej szerokiego oddziaływania na masy pracujące.

Omawiając zadania wychowawcze partii, referat stwierdza, że współczesny patriotyzm Polski jest nieodłączny od socjalizmu, który przywrócił Polsce wolność i wprowadził ją na tory dynamicznego rozwoju.

Wychowanie patriotyczne na leży spletać ściśle z krzewieniem uczuć socjalistycznego internacjonalizmu.

Trzeba zwalczać stanowczo wszelkie przejawy nienawiści narodowej, nacjonalizmu i szowinizmu.

Wskazując na wzrost szeregów partii, jaki nastąpił między III i IV Zjazdem, referat stwierdza, że połowa liczebnego składu partii to ludzie, którzy wstąpili w jej szeregi po III Zjeździe.

W dniu 1 czerwca br. partia liczyła 1.568 tys. członków i kandydatów. Wśród przyjętych po III Zjeździe robotnicy stanowili ok. 400 tys., a chłopcy przeszło 100 tys.

Więcej niż 1/3 wstępujących — to młodzież do lat 25. Partia odmówiła się, otrzymała po tężny zastrzyk świeżej krwi, jest dzisiaj silniejsza ilościowo i jakościowo.

Członkowie i kandydaci partii stanowią obecnie 7,6 proc. ludności kraju w wieku powyżej 18 lat. Co szósty zatrudniony w gospodarce społecznej jest członkiem lub kandydatem PZPR.

Omawiając zadania partii, referat podkreśla, że sprawą wielkiej wagi jest dbałość o właściwą moralną postawę członka partii, nieprzejednanie wobec wszelkich przejawów nadużyć, w szczególności naruszeń społecznej własności, korrupcji i marnotrawstwa. Organizacje nasze powinny oczyszczać się z jednostek zdemoralizowanych, nadużywających władzy dla prywaty, karierowiczów, ludzi obcych ideowo.

Głównym frontem działalności wszystkich instancji i organizacji partyjnych jest gospodarka narodowa.

W naszej półtoramilionowej partii — głosi w zakończeniu referat — mamy dziesiątki tysięcy preżnych i aktywnych organizacji partyjnych w zakładach pracy w mieście i na wsi. Jest to wielka siła społeczna i polityczna, zdolna sterować wszystkimi dziedzinami życia w naszym kraju. Partia nasza dowiodła tego w praktyce. Jest ona zdolna udźwignąć ciężar odpowiedzialności za wykonanie tych zadań, które stawiamy przed sobą, przed krajem i narodem na obecnym naszym Zjeździe. (PAP)

XXXIII MTP

Wymiana towarowa z 38 krajami

Dopiero obecnie znane są nam wstępne wyniki handlowe MTP na ich półmetku, więc jeszcze kilka słów na ten temat. Polskie centrale handlu zagranicznego zawarły w tym czasie transakcje eksportowe wartości 161,6 mln. zł dew., z czego eksport inwestycyjny stanowił ponad połowę wartości. Transakcje importowe wyrażają się sumą 51,4 mln. zł dew., przy czym maszyn i urządzeń zakupiliśmy za 22 mln. zł dew.

W eksporcie naszym największy udział (66 procent) mają kraje socjalistyczne oraz kraje rozwijające się (ZRA, Liberia, Ghana). W wielkości obrotów największe uzyskali z ZSRR — ponad 46 mln. zł dew., z CSRS — 35 mln. zł dew., z Węgrami — 22 mln. zł dew. i Jugosławią — 17 mln. zł dew. Wśród krajów kapitalistycznych najwyższe wyniki uzyskały dotychczas nasze centrale z NRF, Szwecją, W. Brytanią, Danią, Szwajcarią, Belgią, Holandią i Włochami.

Gwałtowna burza w NRD

— koniec fali upałów

Wielogodzinna gwałtowna burza w nocy z niedzieli na poniedziałek zakończyła w okręgu berlińskim niezwykłą o tej porze roku falę upałów. Straż pożarna stolicy NRD do poniedziałku rano interweniowała około 70 razy przy usuwaniu szkód wyrządzonych burzą, pompowaniu wody z zalanych piwnic i gaszeniu pożarów. (PAP)

200 POLSKICH STATKÓW

Dyrektor departamentu portów w Ministerstwie Żeglugi — Jerzy Dośla w imieniu polskich armatorów i zarządców portów poinformował wczoraj gości zagranicznych i dziennikarzy o problemach naszej floty handlowej.

W roku bieżącym będzie ona dysponować 200 statkami o wyporności 1,3 mln. DWT i przewiezie po raz pierwszy 10 mln. ton ładunku. Z kolei nasze porty przeładują ogromną masę — 24 mln. ton towarów. Stocznice nasze przeznacza dodatkowo milion roboczogodzin w usługach dla zleceniodawców. Tak więc 1964 rok będzie dalszym etapem ekspansji polskiej floty i usług morskich na rynkach światowych. (S)

IV Zjazd PZPR rozpoczął obrady

Dokończenie ze str. 1

„Zebrań ogłaszam za otwarte” zebrań wstają z miejsc, rozlega się śpiew „Miedzynarodówki”. Następnie I sekretarz KW PZPR w Zielonej Górze — Ta deusz Wieczorek zgłasza listę członków Prezydium Zjazdu. (Pełną listę zamieszczamy na str. 2).

Następnie na wniosek E. Gierka uchwalony został porządek obrad oraz regulamin. Z kolei dokonano wyboru Sekretariatu Zjazdu. Wniosek w tej sprawie oraz listę członków Sekretariatu w imieniu przedstawicieli wszystkich delegacji zgłosił I sekretarz KW w Bydgoszczy — Marian Miśkiewicz.

I sekretarz KW w Olsztynie Stanisław Tomaszewski zgłosił następnie w imieniu wszystkich delegacji wniosek o powołanie Komisji Mandatowej. Wniosek i lista proponowanych członków komisji została jednomyślnie uchwalona.

Sprawozdanie Komitetu Centralnego Partii i wyczerpujące rozprawienie w latach 1966-70 zreferował Władysław Gomułka. Pełny tekst referatu został doręczony delegatom. Trwający ponad 5 godzin referat wysłuchany został z wielką uwagą przez zebranych na sali delegatów i gości. Poszczególne fragmenty były wielokrotnie gorąco oklaskiwane.

Po krótkiej przerwie w obradach, zabiera głos prezes NK ZSL — Czesław Wycech. Przekazuje on Zjazdowi gorące, braterskie pozdrowienia od ZSL, od tysięcy członków stronnictwa ze wsi i gromad całego kraju.

— Nasze myśli, nasze serca — mówi — są tu z wami.

Pragnę oświadczyć IV Zjazdowi PZPR jako najwyższej władzy naszego sojusznika, że Zjednoczone Stronnictwo Ludowe — tak jak dotychczas, stojąc twardo na gruncie sojuszu robotniczo-chłopskiego i na gruncie jednolitej działalności obu naszych partii — wyłoży wszystkie siły nad dalszym rozwojem Polski Ludowej, nad dalszym rozwojem wsi i rolnictwa.

W ogólnokrajowej dyskusji nad tezami wzięli aktywny udział również nasi działacze. Szereg konkretnych uwag i wniosków, jakie stronnictwo nasze wypracowało, przekazał Biuro Politycznemu KC PZPR.

Pragnę z tej tribuny oświadczyć, że zasadnicze stanowisko polityczne i programowe, określone w tezach, spotkało się w szeregach naszego stronnictwa z powszechnym, szczerym i gorącym poparciem. Dotyczy to zarówno ogólnych kierunków rozwoju gospodarki narodowej i społeczeństwa, jak w szczególności perspektyw rozwojowych rolnictwa i wsi.

Wielkie zadania, jakie stoją przed rolnictwem i wsią, będą wymagać współdziałania obu naszych partii, rozwinięcia przez nie wielkiej pracy organizatorskiej i wychowawczej, zwłaszcza we wsiach i gromadach.

W zakończeniu prezes Wycech nawiązuje do mającego

odbyć się w końcu bież. roku IV Kongresu ZSL. Jestem przekonany — mówi — że Kongres przyczyni się do dalszego umocnienia ideowej konsolidacji w naszych szeregach i do pogłębienia jednolitej działalności obu naszych partii w realizacji wspólnych zadań.

W imieniu Stronnictwa Demokratycznego pozdrawia Zjazd przewodniczący CK SD prof. Stanisław Kulczyński.

Mówca podkreślił, że w źródła wielkich osiągnięć 20-lecia Polski Ludowej leży twórcza myśl rewolucyjnego ruchu klasy robotniczej, którą steruje PZPR. W dyskusji nad programem dalszego rozwoju kraju zawartego w tezach na Zjazd partii żywy udział wzięło Stronnictwo Demokratyczne.

W oparciu o opinie Instancji terenowych i aktywny stronnictwa — powiedział przewodniczący CK SD — przekazaliśmy kierownictwu partii nasze stanowisko widzące w tezach generalnie słuszny program dalszego socjalistycznego rozwoju kraju. W historycznych zmaganiach o socjalizm i pokój polska klasa robotnicza ma niezawodnego sojusznika w inteligencji i rzemiośle skupionych pod znakiem SD.

Mówca wskazał, że propozycja wprowadzenia do wyczerpujących następnego planu 5-letniego obok zadań ziemskich uspołecznionego również i zadań rzemiosła indywidualnego podkreśla znaczenie rzemiosła w naszej gospodarce i uzasadnia konieczność troski o dalszy jego rozwój.

Na zakończenie prof. Kulczyński oświadczył, że osiągnięcia naszego kraju i rozumna polityka zagraniczna, której kamieniem węgielnym jest braterski sojusz z ZSRR i innymi krajami socjalistycznymi oraz pokojowe współistnienie państw o różnych systemach — służąc pokojowi przysparzają naszemu narodowi przyjaciół i autorytetu na arenie międzynarodowej.

Następnie zabiera głos przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej PZPR — Stanisław Stachacz.

Złożone przez niego sprawozdanie Centralnej Komisji Rewizyjnej zawiera ocenę działalności komitetów i instancji partyjnych w dziedzinie gospodarowania funduszami i majątkiem partyjnym oraz trybu załatwiania spraw wpływających do instancji partyjnych w okresie od III do IV Zjazdu PZPR.

CKR stwierdza, że gospodarka partyjna w tym okresie prowadzona była prawidłowo i zgodnie z przyjętymi w partii zasadami.

PZPR liczy obecnie 1.568 tys. członków i kandydatów. W latach 1959—63 przyjęto w poczet kandydatów ogółem 800 tys. osób. Formy pracy z kandydatami są różnorodne i w większości wypadków służące i prawidłowe.

W związku z przeprowadzoną w 1959 r. wymianą legity-

macji partyjnych komisje rewizyjne stwierdziły, że gospodarka blankietami legitymacji partyjnych prowadzona była prawidłowo. Akta partyjne członków oraz kandydatów PZPR zawierają podstawowe dokumenty określone instrukcją KC.

Przeprowadzone kontrole ustaliły, że gospodarka funduszami i majątkiem partyjnym prowadzona jest prawidłowo. Nie ujawniono naruszeń przepisów finansowych.

W wyniku powiększenia się liczby członków partii i poprawy dyscypliny wpłat nastąpił wzrost wpływów ze składek członkowskich.

Sprawozdawca wskazuje, że instancje i organizacje partyjne podjęły dużą pracę w celu polepszenia płatności składek, niemniej istnieją jeszcze niedociągnięcia w tej dziedzinie przede wszystkim w organizacjach mało aktywnych.

Poważną pozycję w budżecie partii stanowiły wydatki na szkolenie partyjne. W systemie wychowania ideologicznego aktywny partyjny ważną rolę odgrywały Wieczorne Uniwersyteły Marksizmu-Leninizmu. W bież. roku studiują w nich 11.630 słuchaczy, w tym 7.620 członków i kandydatów PZPR.

Centralna Komisja Rewizyjna pozytywnie oceniła pomoc udzielaną starym działaczom ruchu robotniczego, podkreślając, że wymaga ona dużej wnikliwości i znajomości sytuacji materialnej poszczególnych działaczy.

Stanisław Stachacz omawiając tryb postępowania z listami wpływającymi od członków partii i bezpartyjnych do instancji partyjnych stwierdza, że obowiązujące terminy załatwiania skarg i odwołań są na ogół przestrzegane. Do Biura Listów i Inspekcji KC wpłynęło w 1959 r. — 74 tys. listów, a w 1963 — 44 tys. Mimo zmniejszenia się liczby listów do KC PZPR i centralnych urzędów jest wciąż jeszcze duża, co świadczy, że organy terenowe nie dostatecznie wnikliwie ustosunkowują się do zażaleń ludzi pracy.

Listy, skargi i zażalenia ludności powinny w dalszym ciągu być przedmiotem codziennego wnikliwego zainteresowania instancji partyjnych, nie tylko od strony trybu i dotrzymywania terminów ich załatwienia; ogólnej troskliwości wymaga sprawa merytorycznego rozpatrywania listów i skarg oraz powziętych decyzji. Czuwać należy, aby autorzy krytyki nie byli poddawani represji.

Delegaci przyjęli następnie na wniosek I sekretarza KW PZPR w Poznaniu — Jana Szydłaka skład komisji do opracowania uchwały IV Zjazdu.

W pierwszym dniu obrad kolejno przewodniczyli członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Edward Gierke i Józef Cyraniewicz.

Dalszy ciąg obrad we wtorek 16 bm. o godz. 9 rano.

Pracownicy poszukiwani

ZJEDNOCZENIE PRZEMYSŁU MEBLARSKIEGO zatrudni zaraz: **REWIDENTÓW.**

Wymagane wykształcenie wyższe lub średnie ekonomiczne, prawnicze lub techniczne oraz praktyka w przemyśle. Zgłoszenia kierować do Wydziału Kadr i Szkolenia, Poznań, ulica Libelta 1a, telefon 52034. 24522g

KONSTRUKTORÓW,
EKONOMISTĘ do działu zaopatrzenia,
SLUSARZY,
PRACOWNIKÓW TRANSPORTU
zatrudni zaraz: **ZAKŁAD KONSTRUKCYJNO-TECHNOLOGICZNY W POZNANIU**, ul. Staroleśka 31. K3568

POZNAŃSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWLANE Nr 4 przyjmie zaraz:

MURARZY - TYNKARZY,
CIEŚLI,
MALARZY,
STOLARZY,
SZKLARZY,
SLUSARZY,
SPAWACZY,
INSTALATORÓW centralnego ogrzewania
ROBOTNIKÓW niekwalifikowanych.
Zgłoszenia przyjmuje Dział Pracy i Placy, ul. Powstańców Wlkp. 2. K3564

DZIELNICOWE PRZEDSIĘBIORSTWO REMONTOWO-BUDOWLANE POZNAŃ-WILDA, ul. Przemysłowa 2 — przyjmie do pracy niżej wymienionych pracowników:

ROBOTNIKÓW do pracy przy murarstwie.
MURARZY,

Warunki pracy i płacy do omówienia w Dyrekcji Dzielnicowego Przedsiębiorstwa Remontowo - Budowlanego Poznań-Wilda, ul. Przemysłowa 2, pokój nr 2.

Uwaga: powyższych pracowników przyjmujemy spoza terenu miasta Poznania, jako pracowników dojeżdżających. K3647

MIĘSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO KOMUNIKACYJNE W POZNANIU przyjmie do pracy niżej wymienionych pracowników:

KIEROWCÓW z I lub II kategorią prawa jazdy na autobusy,
KANDYDATÓW na **KONDUKTORÓW** i **MOTORNICZYCH** z wykształceniem podstawowym,
WARTOWNIKÓW do straży przemysłowej z wykształceniem podstawowym,
ROBOTNIKÓW do prac torowych również spoza terenu m. Poznania, jako pracowników dojeżdżających.

Warunki pracy i płacy do omówienia w Dziale Ewidencji Osobowej i Szkolenia MPK w Poznaniu, ulica Głogowska 131, pokój 32. K3720

POZNAŃSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWLANE Nr 3 POZNAŃ, ulica Solna 12 — przyjmie pracowników stałych, jak również na drugą zmianę do pracy zaraz każdą ilość:

MURARZY,
TYNKARZY,
ROBOTNIKÓW,
BETONIARZY,
CIEŚLI,
MALARZY,
LASTRIKARZY.

Praca w akordzie — uposażenie wg układu zbiorowego w budownictwie.

Hotel bezpłatny i stołówka na miejscu. Przedsiębiorstwo przyjmie również kandydatów do przyuczenia w zawodzie murarskim, po ukończeniu 18 roku życia.

Zgłoszenia przyjmuje Dział Zatrudnienia i Placy — Poznań, ul. Solna 12, pokój 22. K3709

POZNAŃSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO ELEKTRYFIKACJI ROLNICTWA W POZNANIU, ul. Wawrzyńca 1-7 — przyjmie zaraz następujących pracowników:

1. **INŻYNIERÓW** względnie **TECHNIKÓW-ELEKTRYKÓW** do prac w projektowaniu — system wynagrodzenia akordowy;
2. **ELEKTROMONTÉRÓW** do prac w terenie oraz do Działu Elektrokonserwacji.

Zgłoszenia przyjmuje: pkt. 1 — Dział Dokumentacji Technicznej, Poznań, ul. 27 Grudnia 3, pozostałe zgłoszenia — Dział Zatrudnienia, ul. Wawrzyńca 1-7. K3613

Praca

Malarzy przyjmie. Pawlak, Poznań, Al. Wielkopolska 13. 25159g

Potrzebny zaraz szwajcar na deputata do średniej obory. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 24695g.

Poszukuję elektromontera do pracy — współpracownika lub nadzoru z prawem wykonywania robót ogólnobudowlanych, elektrycznych. Warunki dobre. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 9453p.

Pomoc domowa dla dziecka przyjmie. Madaliński, godz. 23 m. 9. Zgłoszenia: godz. 15—19. 25157g

Stolarz kwalifikowany przyjmie prace zaraz. Miejscowość obojetna. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 9562p.

Starsi przyjmą pracowników lub pracownicę na małe gospodarstwo. Wynagrodzenie wysokie, dobre wyżywienie. Dojazd autobusem 2. Gniezno przez Lednogórze, Wielek, Berkowo, poczta Sławno, pow. Gniezno. 9559p

Zatrudnię pracownika stalego do pracy w gospodarstwie (samotny) wzgl. pracownicę. Zgłoszenia: Czesław Kubiak, Trzask, poczta Kleszczewo, powiat Środa. Dojazd PKS wzgl. pociągiem do stacji Paczkowo. 9558p

Nauka

Tańców towarzyskich wyucza Adela Szczurkówna. Poznań, Al. Marcinkowskiego 2a, parter. 23665g

Zaoczne (korespondencyjne) kursy księgowości organizuje Oddział Poznański Stowarzyszenia Księgowych. Informacje: Poznań 4, skrytka pocztowa 111. K1930

Kupno

Kupię spawarkę punktową — grubość spawania 6 mm. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 25060g.

Kupię silnik do samochodu „Warszawa”. Szamotuły, tel. 330. 25033g

Sprzedaz

Wózki dziecięce, wielki wybór oraz matracę — wszelkie rozmiary poleca Brzozowska — Poznań, Czerwonej Armii 10. 21786g

Siatkę parkanową na klatki i siła polecam. Czerwonej Armii 23. 23331g

Wózki dziecięce poleca Lesiński, Poznań, Żydowska 33, przy Starym Rynku. 23915g

Sprzedam bilard amerykański z automatem. E. Rygus, Leszno, Leszczyńskich 33, telefon 22-98. 9560g

Przetargi

PAŃSTWOWY ZAKŁAD UBEZPIECZEŃ ODRZĄDZAJĄCY w POZNANIU, plac Młodej Gwardii 8, ogłasza PRZETARG na wykonanie robót REMONTOWO-BUDOWLANICH (dekarstwo, blacharskich oraz ciesielskich i szklarskich dachowych) w następujących nieruchomościach:

1. pl. Wolności 14 — Ratajczaka 46,
 2. Ratajczaka 20,
 3. Ratajczaka 50,
 4. 27 Grudnia 3,
 5. 27 Grudnia 19,
 6. Stary Rynek 43,
 7. Słowackiego 18,
 8. Świerczewskiego 11,
 9. Świerczewskiego 11a,
 10. Świerczewskiego 13,
 11. Słowackiego 38 — Kraszewskiego 8,
 12. Głogowska 35 — Gąsiorowskich 12,
 13. Gąsiorowskich 5—5a — Małeckiego 38,
 14. Walki Młodych 2 — Marcinkowskiego 14
- oraz **ROBOT REMONTOWO-INSTALACYJNYCH** CENTRALNEGO OGRZEWANIA w następujących nieruchomościach:

1. pl. Wolności 14 — Ratajczaka 46,
2. Ratajczaka 20,
3. Słowackiego 18.

Termin wykonania robót: remontowo-budowlanych do dnia 15. X. 1964 r., remontowo-instalacyjnych do dnia 30. IX. 1964 r.

W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa: państwowe, spółdzielcze i prywatne.

Oferty należy składać w podwojnych zalakowanych kopertach w siedzibie PZU, plac Młodej Gwardii 8, pokój 117, I piętro, do dnia 26 czerwca 1964 r.

Slepe kosztorysy można otrzymać do wglądu w Wydziale Organizacyjno-Administracyjnym tut. Zakładu pokój 117, w godz. urzędowych od 8—14.

Komisijne otwarcie ofert nastąpi w dniu 27 czerwca 1964 r., o godzinie 10 w biurcu Oddziału Wojewódzkiego PZU w Poznaniu, plac Młodej Gwardii 8, pokój 117.

Zastrzega się prawo dowolnego wyboru oferenta oraz unieważnienia przetargu bez podania przyczyn. K3697

GRODZISKA SPÓŁDZIELNIA PRACY W GRODZISKU Wlkp., ulica 27 Stycznia nr 4, ogłasza PRZETARG na wykonanie następujących robót:

1. demontaż i przebudowę instalacji c. o. w kotłowni wraz z przemontowaniem trzech kotłów parowych;
2. połączenie zakładu do linii telefonicznej wraz z ułożeniem kabla ziemnego.

Oferty należy składać w biurze Spółdzielni do dnia 20 czerwca 1964 r.

Szczegółowych informacji zasięgnąć można w Dziale Technicznym Spółdzielni.

Do udziału w przetargu zapraszamy przedsiębiorstwa: państwowe, spółdzielcze i prywatne.

Komisijne otwarcie ofert nastąpi w dniu 24 czerwca 1964 r. w biurze Spółdzielni.

Zastrzega się prawo wolnego wyboru oferenta oraz unieważnienie przetargu bez podania przyczyn. K3760

Sprzedam dach oraz dachówkę domu 950 x 380. Poznań — Świerczewo, ul. Świerczewska 5. 24611g

Spacerówkę gietą z budki sprzedam. Biegańska, Krzyżowa 6 m. 3. 25323g

2 maszyny damską i krakiewską „Singer” (tanie) sprzedam. Kraszewskiego 13 m. 7. 24963g

Sprzedam 3 konie 3 platformy ciężkie nadające się do przedsiębiorstwa transportowego. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 9556p

Sprzedam ostrego wilka, dobrego stróża. Szymaniewicz, Gniezno, 21 Stycznia 12. 9337p

Sprzedam korzystnie wózek głęboki, mocny. Poznań, Dąbrowskiego 12 m. 1, wejście 4. 24997g

Pianino na płycie metalowej. Trautwein sprzedam. Poznań, Chwiałkowskiego 20 m. 8. 25001g

Pianino marki F. K. Lehmann sprzedam. Poznań, Mestowa 39 m. 7, po godzinie 18. 25005g

Sprzedam tanio sypialnię nowoczesną, w dobrym stanie całą lub pojedynczo. Poznań, Galla 2b m. 8. 25001g

Sprzedam wózek inwalidzki naped ręczny. Poznań, Napoleńska 82 m. 1. 25012g

Futro karakulu czarne, czapka, sprzedam, 5.500 zł. Głogowska 28 m. 12. 25017g

Sprzedam rower „Diamond” mało używany. Szkolna 3, sklep galanterijny. 85018g

Sprzedam tanio snopowiązałkę konną nowej produkcji. Krajowo 42, pow. Poznań. 25040g

Sprzedam szafę kombinowaną, stół, krzesła, cienne. Telefon 82-11 wewn. 625, godz. 20—22. 25077g

Wózek dziecięcy gietą, czerwony, na kulkach, wyciskach sprzedam. Poznań — Solacz, Mazowiecka 62. 25080g

Ute wielkopolskie sprzedam. Poznań-Solacz, Mazowiecka 62. 25081g

Zagłówkę klasy BM w bardzo dobrym stanie, sprzedam. Kalisz, Niemcewskiego 9. 25089g

Samochody

„Volkswagen” w dobrym stanie okazynie sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 24654g.

Sprzedam samochód osobowy „Warszawa” w bardzo dobrym stanie. Właściciel: Lecczica Zwiast, godz. 18—19. 9336p

Sprzedam samochód „Moskiewicz” typ 402, stan dobry. Marian Szmaj, Oborniki (Wlkp.), ul. Powst. Wlkp. 10. 9553p

Sprzedam „MZ ES” 250 po przebiegu 6.500 km. Janiak, Poznań-Szczepankowo, ul. Głęboka 4. 25052g

„Syrena” po przebiegu 13.000 km, sprzedam. Wł. Bułkiński, Murwana Górska, telefon 32. 25029g

Sprzedam motocykl „Triumph” 200, w dobrym stanie. Słoneczna 36. 25031g

Sprzedam samochód DKW stan dobry lub zamienię na motocykl. Poznań, Grunwaldzka 83b m. 2. 25025g

Sprzedam motocykl „MZ” nowy. Władysław Nowak, Zamysłowo K. Stęszew. 25020g

Z powodu wyjazdu sprzedam cięgiel „Zetor” 25 KM na chodzie, cena 65 tys. Cięgiel „Ursus” C-45 po kapitalnym remoncie, cena 22.000 zł. Edward Lewandowski, Wietysze, poczta Białoleka, pow. Głogów. 9331p

Sprzedam okazyjnie samochód kabriolet, po remoncie. Łukaszewicz 12, od godz. 17. 25069g

LoKale

Samodzielne pokój, kuchnia, nowe budownictwo, w śródmieściu oraz oddzielny pokój zamieszkały samodzielnie dwupokojowe, nowe budownictwo. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 25079m.

Samotny inżynier zamieszkały w Poznaniu szuka na 3 miesiące letnie, niekierującego pojeździ umebłowanego na Sołacz z wejściem do ogrodu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 24484m.

Samodzielne pokój, kuchnia, telefon, I piętro, front (z ładną działką) woda — zamienię na pokój, kuchnię, w nowym budownictwie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 25057g.

Lublin! Dwa pokoje, kuchnia, komfort, zamienię na domowe, samodzielne z przynależnościami w Poznaniu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 25061g.

Impresje na gorąco

Dokończenie ze str. 1

teksty przemówień w językach: polskim, rosyjskim, niemieckim, francuskim i angielskim. Poza tym system głośników dociera do każdego fotela, dzięki czemu akustyka sali jest niemal idealna.

Polezny upał, panujący na warszawskiej ulicy, nie docierał do wnętrza Sali Kongresowej. Klimatyzacja zapewnia przyjemny chłód, umożliwiający normalny tok prac zjazdowych.

Jedyny element dekoracyjny, to wielki portret Lenina na tle czerwonych i białych-czerwonych flag oraz dwa wazon z czerwonych goździków.

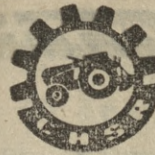
Rojno i gwaro jest na III piętrze, gdzie rozlokowały się biura prasowe Zjazdu. Około 250 dziennikarzy prasy i agencji krajowych oraz zagranicznych, przekazuje na gorąco informacje zjazdowe. Widzimy wśród nich dziennikarzy radzieckich, chińskich, francuskich i innych. Ze szczególną uwagą wsłuchują się oni w te partie referatu Władysława Gomułki, które

dotycza sytuacji międzynarodowej.

W prezydium Zjazdu zasiada trójka delegatów Wielkopolski. Są to: I sekretarz KW PZPR — Jan Szydłak, delegat „Cegielniczeków” — Henryk Łukaszewski, oraz Helena Wosiek z poznańskiej „Polfy”. Również w skład 137-osobowej Komisji Wnioskowej wchodzi grupa delegatów Wielkopolski. Są to: sekretarz KW — Stanisław Furgał, kierownik Wydziału Kultury KC — Wincenty Krasko, dyrektor Zakładów „H. Cegielski” — Władysław Kofuji, robotnik z HCP — Henryk Łukaszewski, kierownik Biura Prasy KC — Stefan Olszowski, minister przemysłu ciężkiego — Zygmunt Ostrowski, I sekretarz KW — Jan Szydłak i minister handlu zagranicznego — Witold Trampczyński.

Wielka frekwencja cieszą się placówki pocztowe, sprzedające piękna serie znaczków, wydane z okazji IV Zjazdu. Okolicznościowe pieczątki ze specjalnym datownikiem, stanowią niebyle jakie rarytas filatelistyczny.

FELIKS BIŁOS

**ZJEDNOCZENIE
PRZEMYSŁU CIĄGNIKÓW
I MASZYN ROLNICZYCH**
CENTRALA HANDLOWA
SPRZĘTU ROLNICZEGO

INFORMUJE — DORADZA — ZAOPATRUJE

**ROLNICY
OGRODNICY
SADOWNICY**

UWAGA!

W związku z wprowadzeniem na rynek nowych środków ochrony roślin, z których niektóre szkodliwie działają na metal, z którego są wykonane zbiorniki i części spryskiwaczy, przyskiwacze ciśnieniowych OP-20 przemyśle wycofuje te opryskiwacze z obrotu.

Wszyscy użytkownicy opryskiwaczy OP-20 winni zaniechać używania tych aparatów i zgłosić je do wykupu.

W tym celu wszystkie punkty detaliczne Centrali Spółdzielni Ogrodniczych, Powiatowe Związki Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i Wojewódzkie Przedsiębiorstwa Handlu Sprzętem Rolniczym oraz ich Oddziały Rejonowe — organizują w okresie od 25 maja do 30 czerwca br. akcję

WYKUPU

**UŻYWANYCH OPRYSKIWACZY
PLECAKOWYCH OP-20**
po cenach — zależnie od okresu eksploatacji tych opryskiwaczy od 200 — 1.825 złotych za sztukę.

W przypadku przedłożenia przez zgłaszającego rachunku lub karty gwarancyjnej, z których wynika późniejszy od rocznika wyprodukowania, cena płacona będzie wg roku nabycia tego aparatu.

Zgłaszające posiadane opryskiwacze plecakowe OP-20 do punktów przeprowadzających akcję ich wykupu!

K3526

Pracownicy poszukiwani

**ZAKŁADY JAJCZARSKO-DROBIARSKIE
W POZNANIU, ul. Starołęka 57 — zatrudnią zaraz:**

— 1 ST. KSIĘGOWEGO na stanowisko samodzielnego d/s księgowości środków trwałych;

— 1 ST. KSIĘGOWEGO do sekcji księgowości materiałowej.
Wymagane warunki: średnie wykształcenie i 5 lat praktyki w księgowości.
Wynagrodzenie do 2.100 zł plus premia regulaminowa;

— 2 KSIĘGOWYCH do sekcji księgowości materiałowej.
Wymagane warunki: średnie wykształcenie i 3 lata praktyki w księgowości.
Wynagrodzenie do 1.800 zł plus premia regulaminowa.

Zgłoszenia przyjmuje Sekcja Kadr w Zakładach — ul. Starołęka 57. M3742

Nieruchomości

Sprzedam w Luboniu k. Poznania działkę pod budowę. Władomości: Wolęty, ul. M. Nowotki 15. 24572g

Parcele morgowa oparkowana, działka Grunwaldzka 100 m², murowanym wiejskim oszklonem, oddam w dzierżawę, sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 24779g.

Kupię domek 1-rodzinny do 4 pokoi komfortowy. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 24580g.

Sprzedam tanio 2/4 lub cały dom w Poznaniu, okoliczności Starożytności, cały wolny, przeznaczony do remontu. Remont potrwa 3-4 miesiące, możliwość wyłączenia. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 24993g.

Korzystnie sprzedam willę we Wrzesni z mieszkaniami. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 9460p.

W dniu 13 czerwca 1964 r. zginął śmiercią tragiczną, w 15 roku życia, uczeń naszej szkoły

**Andrzej
Piechocki**

Zegnamy w Jego osobie pełnego radości życia, zdyscyplinowanego i koleżeńskiego ucznia i wychowanka.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 16 bm., o godzinie 16 na cmentarzu przy ul. Bluszczowej.

Dyrekcja i Koledzy
**ZASADNICZEJ
SZKOŁY
ZAWODOWEJ**

Samorząd Robotniczy i Dyrekcja
**WIELKOPOLSKICH
ZAKŁADÓW
MECHANIZACJI
BUDOWNICTWA
„ZREMB”
W POZNANIU**

K3854

W dniu 15 czerwca br. zmarła nasza ukochana córka, siostra i szwagierka, sp.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 16 bm., o godzinie 14.45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

**Zenaida
Jankowska**

Pogrzeb odbędzie się w środę, 17 bm., o godzinie 15.45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

O bolesnej stracie zawiadamia
RODZINA

25433g

Uwaga! Posiadacze samochodów osobowych

**POWIATOWA SPÓŁDZIELNIA PRACY USŁUG WIELOBRANŻOWYCH
W OBORNIKACH**

WYKONUJE NA INDYWIDUALNE ZAMÓWIENIA OD LUDNOŚCI

pokrowce z tkaniny bawełnianej

Jednostrońnię podgumowanej w kolorze stalowym na karoserie samochodowe następujących marek:

- 1) „WARSZAWA” w cenie 1.105,00 zł
- 2) „SYRENA” w cenie 947,00 zł
- 3) „WARTBURG” w cenie 986,00 zł
- 4) „MOSKOWICZ” w cenie 958,00 zł
- 5) „SKODA-OCTAVIA” w cenie 983,00 zł

Oferowane pokrowce dostarczamy wraz z torbą o wymiarach 30×60×15 cm z tej samej tkaniny.

Zamówienia realizujemy w terminie 14 dni i wysyłamy za zaliczeniem pocztowym po wpłaceniu 200 — zł zaliczki.

Zlecenia i zaliczki należy przysłać bezpośrednio pod adresem:

**POWIATOWA SPÓŁDZIELNIA PRACY USŁUG WIELOBRANŻOWYCH
WYTWÓRNIĄ OKRYĆ OCHRONNYCH ROGOŻNO Wlkp. ul. Wielkopolska nr 22, telefon 214.**

K3502

ZŁOM SREBRNY

NAJLEPIEJ
SPRZEDASZ

W SKLEPACH

„VERITAS”

- ◆ Poznań, ul. Kantata 10
- ◆ Ostrów Wlkp., ul. Gimnazjalna 1
- ◆ Kalisz, ul. Garbarska 2

K3761

Działka budowlana 2626 m² w Czerwaku koło Poznania — sprzedam, 1. Olszak, Kraków, ul. Boh. Stalingradu 93b m. 2. K3764

Sprzedam gospodarstwo rolne 12 ha, Marcel Muliński, Sreccowo, poczta Książ, pow. Śrem. 9561p

Chodzież — Polska Szwalczaria przy jeziorze — plaża. Dom 2 duże pokoje, kurnik, hodowla kur, 1 ha ziemi, 150.000 zł. Gospodarstwo ogrodnicze, 3 pokoje, zabudowaniem, 2 ha ziemi, 100.000 zł. Gospodarstwo rolne 5 ha zabudowaniem, 120.000 zł. 20 parcel 500 i 1000 m² 20-35.000 zł, zgłoszenia: Adamski, Poznań, Małecznego 21 lub Chodzież, ul. Zwycięstwa 35. 25215g

Willę 3-pokojową, komfort, ogród 3.000 m² sprzedam. Informacja: Szewska 15 m. 8, od godz. 16. 24762g

Sprzedam gospodarstwo z prawem własności 1,65 ha, w tym połowa sadu. Mieszkanie 7 pokoi (gaz, woda na miejscu) komunikacja bardzo dobra. Cena 130.000 zł. Mirosław Kaczmarek, Szczecin, Podjuchy, ul. Lechicka nr 1. 2450p

Dnia 12 czerwca br. zmarł po długich cierpieniach

**Hieronim
Olszewski**

W Zmarłym tracimy długoletniego, ofiarnego pracownika oraz szczerego koleżę.

Cześć Jego pamięci! Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 16 bm., o godzinie 17 z kaplicy cmentarnej w Naradowicach.

Współpracownicy
Rada Zakładowa
P. O. P.
Dyrekcja
**ZAKŁADU
ENERGETYCZNEGO
POZNAN — MIASTO**

M3853

W dniu 14 czerwca br. zmarł po ciężkiej chorobie, opatrzony Sakramentami św., przeżywszy lat 69, sp.

**Stefan
Paetzold**

Pogrzeb odbędzie się w środę, 17 bm., o godzinie 10.30 z kaplicy cmentarnej na Górcynie.

W smutku pogrążona
ZONA I RODZINA

25430g

W dniu 13 czerwca br. zmarł nagle w Bogu, opatrzony Sakramentami św., mój najdroższy i najtrojszliwszy mąż, nasz najlepszy ojciec, szwagier, dziadek, przeżywszy lat 57, sp.

**Antoni
Basłyk**

złożył i do ostatniej chwili pracownik Banku Spółdzielczego w Międzyrzeczu Wlkp.

W Zmarłym tracimy sumiennego pracownika.

Cześć Jego pamięci! Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 16 bm., o godzinie 14.45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

**RADA
NADZORCZA
I
WSPÓŁPRACOWNICY**

K3856

Pogrzeb odbędzie się w środę, 17 bm., o godzinie 15.45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

MAŻ Z RODZINĄ

Poznań, Gwardii Ludowej 13. 25424g

Gdańska Stocznia Remontowa

GDANSK-OSTRÓW, ulica Na Ostrowiu nr 1

wykonuje

POWŁOKI CYNKOWE

METODĄ OGNIOWĄ NA WYROBACH STAŁOWYCH O DUŻYCH GABARYTACH ZAPEWNIĄC KRÓTKI TERMIN WYKONANIA.

Wymiary wanny cynkowej: długość 5,5 m, szerokość 1,5 m, głębokość 1,5 m.

Zamówienia przyjmuje i informację udziela Sekcja Usług Przemysłowych, telefon centrala 31-10-31, wewnętrzny 334 — codziennie w godzinach 7—15.

K3680

Baza Zaopatrzenia i Zbytu

PRZEDSIĘB. MECHANIZACJI ROLNICTWA

W MUROWANEJ GOŚLINIE, ul. Przemysłowa 3

zawiadamia, że

w okresie od 1 lipca do 10 sierpnia 1964 roku

MAGAZYN MATERIAŁÓW

ELEKTRYCZNYCH I ARMATUR

będą zamknięte

Z POWODU INWENTURY.

P. T. Klientów prosimy o odbiór potrzebnych materiałów oraz poczynienie pewnych niezbędnych zapasów na w. w. okres.

K3816

ODBITKI ŚWIATŁOKOPIJNE

WYKONUJE

SZYBKO I STARANNIE

SPÓŁDZIELNIA PRACY

„REKLAMODRUK”

W POZNANIU

ZAKŁAD ŚWIATŁOKOPII

ul. Dąbrowskiego 25A, tel. 45-803.

K3636

Sprzedam gospodarstwo prywatne 10 ha. Własność Jan Łyduch, Mieczysławowo, poczta Murzyrowo Kosielskie, pow. Środa Wlkp. 24798g

Parcele małe przy Jeziorze Kierskim sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 24514g.

Zguby
Zgubiono tablicę rejestracyjną nr PE 04-74, Jerzy Jakuboszczak, Wielichowo 9554p

Za oddaną ostatnią posługę i serdeczny stosunek do nigdy niezapomnianego nam, sp.

**Antoni
Tyliński**

wyrażamy szczerą podziękowanie Przewielbionemu Duchowi Świętemu, Cechowi Rzemiosł Różnych, Pracownikom Działu Finansowo-Księgowego PZGS-u, Lokatorom oraz wszystkim Przyjaciółom i Znajomym.

RODZINA
Chodzież, Poznań, Inowrocław. 25265g

Dnia 15 czerwca br. zmarła w Bogu, po długich i ciężkich cierpieniach, moja najukochańsza żona, matka i teściowa, przeżywszy lat 73, sp.

**Antonina
Lenartowicz**

Pogrzeb odbędzie się z kaplicy cmentarnej na Górcynie, w środę, dnia 17 bm., o godzinie 15.

W głębokim smutku pogrążeni
**MAŻ, CORKA
I ZIEĆ**

M3855

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 16 bm., o godzinie 11.10 na Górcynie.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w dniu 17 bm., o godz. 8 w kościele Serca Jezusowego na Jeżykach.

O tym zawiadamiają strapieni
**MAŻ, DZIECI
I RODZINA**

25352g

Dnia 13 czerwca br. zmarła w Bogu, po ciężkich i długich cierpieniach, przeżywszy lat 70, moja najdroższa żona, nasza ukochana mamucha, babcia, teściowa, sp.

**Marianna
Wojciechowska**

z domu ŻYTKOWIAK

Pogrzeb odbędzie się w środę, 17 bm., o godzinie 11.10 na Górcynie.

W smutku pogrążona
ZONA I RODZINA

25393g

Lekarskie

Dr Paszkowski specjalista chorób skórnych wenerycznych. Matejki 51, godziny przyjęć: 7-8.30, 12-14, 19-20. 25144g

25144g

Wyrazy podziękowania Wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie tragicznie zmarłego, sp.

**inż. Edwarda
Kowalewskiego**

a w szczególności Dyrekcji i Złotodze MPWK Wrocław i Zakładu L-10 we Wrzesni

składają
**ZONA Z SYNKIEM,
OJCIEC I RODZINA**

25134g

Dnia 15 czerwca br. zmarła w Bogu, po długich i ciężkich cierpieniach, moja najukochańsza żona, matka i teściowa, przeżywszy lat 73, sp.

**Antonina
Lenartowicz**

Pogrzeb odbędzie się z kaplicy cmentarnej na Górcynie, w środę, dnia 17 bm., o godzinie 15.

W głębokim smutku pogrążeni
**MAŻ, CORKA
I ZIEĆ**

M3855

Pogrzeb odbędzie się w środę, 17 bm., o godzinie 15.45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

**Zenaida
Jankowska**

Pogrzeb odbędzie się w środę, 17 bm., o godzinie 15.45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

MAŻ Z RODZINĄ

Poznań, Gwardii Ludowej 13. 25424g

Konserwacja oraz naprawy

- ◆ TELEWIZORÓW,
- ◆ RADIOODBIORNIKÓW,
- ◆ WZMACNIACZY
- ◆ RADIOFONICZNYCH
- ◆ I INNYCH URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH

dla instytucji i ludności wykonuje przy fachowej i szybkiej obsłudze

SPÓŁDZIELNIA INWALIDÓW

IM. DR. FR. WITASZKA

W POZNANIU, ul. Grunwaldzka 3

Zgłoszenia osobiste, pisemne lub telefoniczne pod w. w. adresem. tel. 437-30. K3667

Poznańskie Zakłady Produkcji Betonów

»POZBET«

POZNAN, Aleje Marcinkowskiego 1

PRZYJMUJĄ ZAPISY

NA PIERWSZY ROK NAUKI

w 2-letniej Przyzakładowej Zasadniczej Szkole dla Pracujących

W szkole czynne będą 2 klasy przygotowujące do pracy w zawodach:

- a) formierz ele. entów prefabrykowanych
- b) zbrojarz

Do szkoły przyjmuje się chłopców w wieku od lat 15 (ukończone) z ukończoną siódmą klasą szkoły podstawowej i odpowiednim stanem zdrowia.

W okresie szkolenia uczniowie otrzymują wynagrodzenie, którego wysokość uzależniona jest od postępów w nauce:

- a) formierz elementów od 150 do 420 zł
- b) zbrojarz od 150 do 420 zł

Po ukończeniu nauki zawodu absolwenci mają stałą pracę w zakładach prefabrykacji o całkowicie zmechanizowanym procesie produkcji. Zgłoszenia kandydatów przyjmuje Dział Kadr P. Z. P. B. »POZBET« w Poznaniu, Al. Marcinkowskiego 1 — w godz. od 8-10 do dnia 31 lipca 1964 r. Tel. 525-58, 516-71.

SZKOŁA PROWADZI INTERNAT. K3672

ZAKŁADY MIĘSNE — RZEZNIA

W POZNANIU, ul. Garbary 101/111

odstąpią nieodpłatnie

SZLAKĘ KOTŁOWĄ

Odbiór własny w godz. od 7.15—15.

Wjazd od strony ulicy Północnej.

Blisze informacje: Pion techniczny, tel. 516-92. K3834

Przetargi

POZNANSKA SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW

W POZNANIU, ul. Grunwaldzka 55 — ogłasza

PRZETARG NA BUDOWĘ PAWILONU HANDLOWEGO o powierzchni sprzedaży 110 m², 1-kondygnacyjnego na terenie uzbrojonym.

Bliszych informacji udzieli Dział Inwestycji PSS — barak nr 7, pokój 14.

Termin zakończenia prac — 30 listopada 64 r.

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach w terminie 9 dni od daty ukazania się ogłoszenia, a komisijne otwarcie ofert nastąpi w dniu następnym.

W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne.

Zastrzeżenie prawo do wolnego wyboru oferenta lub unieważnienie przetargu bez nadania przyczyn. M3448

Wynajme 2 pokoje letniskowe przy plaży w Bninie, ul. Świerczewskiego 47, Genowefa Nowak. 9553p

Różne

Wypożyczam porcelanę, nakrycia stołowe na zabawy, uroczystości. Poznań, Żydowska 33. 23914g

WYCIĄC — ZACHOWAĆ!
Przewoży wszelkie samochody ciężarowymi wykonyjemy dla instytucji i prywatnie. Zgłoszenia codziennie w godz. od 9-10 i 16-18 — Mostowa nr 25 przy placu Bernardyńskim, tel. 524-95. 24320g

Rencista pozna starszą, kulturalną rencistkę, najchętniej nauczycielkę. Cel matrymonialny. Poważne oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 9551p.

Zegnaj szkoło - witaj lesie!

Jeszcze tylko kilkanaście dni, ileś tam dzwonek, wyjącej na lekcję, trochę przed egzaminacyjnymi emocjami — a potem już przed naszymi najmłodszymi otworzą się na oścież magiczne drzwi: wprost w wymarzone wakacje. Lato czeka już na nich, czeka też — starannie przygotowane przez władze oświatowe, organizacje społeczne i zakłady pracy — liczne ośrodki kolonijne.

W tym roku z różnorodnych form czasów skorzysta około 200.000 dzieci i młodzieży naszego województwa. Najpopularniejszą formą dziecięcych wakacji są kolonie i obozy letnie; weźmie w nich udział 85.000 chłopców i dziewcząt. Aby nie przemieszczać małych wczasowiczów zbyt długimi podróżkami, a także — by usprawnić ich przewóz, postanowiono w tym roku organizować kolonie jak najbliższe miejsc zamieszkania uczestników. Z Wielkopolski — na zasadach wymiany ośrodków kolonijnych — 20.000 uczniów wyjeżdża do miejscowości położonych w sąsiednich województwach: koszalińskim, wrocławskim i zielonogór-

skim. My przyjmujemy u siebie 5.000 małych gości głównie z Warszawy i Łodzi.

Ośrodkom kolonijnym przydaje w sukurs w organizowaniu wypoczynku dla dzieci punkty półkolonijne (dla 12.000 uczestników) oraz tzw. wczasów w mieście (6.000). 7.000 chłopców i dziewcząt ze szkół średnich powędruje z plecakiem, biorąc udział w obozach. Trasę ich wyznaczył Szkolny Wojewódzki Ośrodek Turystyczno-Krajoznawczy, a Polskie Towarzystwo Schronisk Szkolnych zabezpieczyło wygodę wędrowców, przygotowując na obozowych szlakach Wielkopolski 37 schronisk szkolnych, doskonale wyposażonych w nowoczesny sprzęt noclegowy. Z godną uwagi inicjatywą wystąpił w tym roku komitet rodzicielski niektórych szkół, organizując podobne schroniska własnym sumptem i przeznaczając je dla dzieci, których rodzice mogą zapłacić pełną stawkę za ich utrzymanie. Przykładem — komitet Liceum Ogólnokształcącego im. Marcina Kasprzaka w Poznaniu, który urządził takie schronisko koło Babiej Góry. W ten sposób tegoroczna akcja letnia obejmie znacznie szersze kręgi młodzieży.

Podczas gdy młodzież z miast cieszyć się będzie letnimi urokami lasów i jezior — dla dzieci wiejskich przygotowano dwa ośrodki wycieczkowe w Poznaniu (209 miejsc) i Kaliszu (100). Będą tu przyjeżdżać na 3-dniowe wycieczki dzieci ze wsi wielkopolskiej a także — drogą wymiany — olsztyńskiej, wrocławskiej i szczecińskiej. Program wycieczek ustawiono w ten sposób, by zapoznać ich uczestników ze współczesnym życiem dużego miasta i jego powojennymi osiągnięciami.

Około 90.000 młodzieży skorzysta wreszcie z tzw. małych form czasów, których organizacją zajmuje się głównie ZHP i TPD. Słowa uznania należą się tutaj Związkiowi Ogrodów Działkowych, który udostępnił w tym roku

swe tereny dzieciom nie wyjeżdżającym na kolonie.

Wielkopolska gościć będzie także w dwu ośrodkach kolonijnych: w Mielnie (pow. Gnieźno) i Wroniawach (pow. Wolsztyn) 300 dzieci Polonii Francuskiej. Dla nich zorganizowano również specjalny ośrodek wycieczkowy, który zajmie się przyjmowaniem kilkudziesięciuosobowych grup na 4-dniowy pobyt, umożliwiający obejrzenie nowego Poznania.

Aby obraz akcji letniej był pełny, wspomnieć trzeba jeszcze o obozach specjalnych: na przykład dla dzieci zagrożonych gruźlicą oraz — po raz pierwszy w tym roku — dla dzieci kalekich. Będzie też obóz „mówiących po francusku” — dla uczniów Liceum Ogólnokształcącego nr 1 i „śpiewających” — dla chłopców z Chóru Kurczewskiego, a także dwa obozy szkolnych kół sportowych, jeden pływacki i 9 — dla młodzieży szkół pedagogicznych.

W naszych ośrodkach kolonijnych organizację wypoczynku młodzieży oparto m. in. na książce dr H. Muszyńskiego z Katedry Pedagogiki UAM, wydanej po wieloletnich badaniach naukowych, które nasz ośrodek naukowy prowadził jako pierwszy w kraju. Stąd wzięto m. in. zasadę dopuszczania młodzieży do zarządzania kolonią, oczywiście w ściśle określonych wąskich zakresach — np. przy wytyczaniu tras wycieczek itp.

W tym roku każdy „kolonista” będzie mógł również skorzystać z okazji, by nauczyć się pływać: wszystkie bowiem ośrodki dysponują instruktorami prowadzącymi naukę; tej niezwykle potrzebnej dyscypliny sportowej. W. Ch.

● O nabyciu gorzkiego sera w sklepie PSS przy ulicy Sosnowej donosi Halina G. Reklamą sklepu nie chciał uwzględnić.

● O oświeceniu Góry Przemysła proszą zwolennicy wieczornych spacerów. Postawiono słup, nie założono jednak na nim lampy.

17 bm. sesja DRN Wilda

W środę, 17 bm. o godz. 9 w sali ZNTK, ul. Robocza 4 odbędzie się XXIII sesja Dzielnicowej Rady Narodowej Wilda.

Zasadniczym tematem sesji będzie omówienie realizacji ustawy o zwalczaniu alkoholizmu w dzielnicy. (na)

INFORMUJEMY

„Człowiek przyszłości” prelekcja dr. Z. Drozdowskiego dzisiaj o godz. 19 w Klubie Wolnej Myśli, ul. Woźna 12.

Zespół Międzypółdniczy Pieśni i Tańca „Cepelia” wystąpi dzisiaj o godz. 18 w Parku Kasprzaka.

W Pałacu Kultury, I ptr. czynna jest od dzisiaj wystawa pt. „Galeria Drezdeńska”. Barwne reprodukcje malarstwa i rzeźby dostarczone zostały przez Ośrodek Kultury i Informacji NRD. Wystawa czynna do 30 bm.

Wystawa prac plastycznych zespołu dziecięcego przy HCP czynna jest w Klubie HCP, ul. Dzierżyńskiego 215.

NASTKA — g. 10, 12.30, 15.30, 18 i 20.15 „Słońce i cień” (bułg., 14 l.); GONG — g. 10—12 „Wraki” (pol., 7 l.); g. 16, 18 i 20 „Kobiety czekają” (szwedzki, 18 l.); GRUNWALD — g. 17.30 i 20 „Dzwony na Pasterkę” (czeski, 16 l.); GWIAZDA — g. 10.30 i 13 „Irena, do domu” (pol., 7 l.); g. 15.30 i 18 „Jons i Erdme” (NRF, 18 l.); g. 20.15 DKF „Kamera” (seans zamknięty); HUTNIK — nieczynne; KOSMOS — g. 17 „Kryptonim Cieniec” (USA, 12 l.); MALTA — g. 16, 18 i 20 „Jedyna szansa” (NRD, 16 l.); OLIMPIA — g. 10, 12.30, 15, 17.30 i 20 „General Della Rovere” (włoski, 16 l.); OSIEDLE — g. 16 „Na tropie przemysłowców” (duński, 10 l.); g. 18 „Przemysł z wiatrem” (USA, 14 l.); PALACOWE — g. 10, 13, 16 i 19 „Dwa oblicza zemsty” (USA, 16 l.); PRZYJAŹN — nieczynne; RIALTO —

LICZNE IMPREZY

pod znakiem Spartakiady Wielkopolski

Niezwykłe bogata w imprezy była niedziela nie tylko w Poznaniu, lecz również na terenie całego kraju. Na uwagę zasługują także występy Polaków zagranicą. Na czoło masowych imprez w województwie poznańskim wysunęły się Spartakiady Wielkopolski. O medale walczyli kajakarze, pływacy i kolarze. Duży sukces odnieśli reprezentanci dzielnicy Poznań — Wilda, którzy w punktacji zespołowej zajęli dwa pierwsze i jedno drugie miejsce.

SUKCES KAJAKARZY WILDY

Dobra forma, nie gorszy poziom, sprawna organizacja — składali się na dwudniowe regaty Spartakiady Wielkopolski w kajakarstwie. W punktacji zespołowej wygrała dzielnica Poznań — Wilda 1.106 pkt., przed Nowym Miastem — 752, Starym Miastem — 652, Grunwaldem, Wolsztynem i Kaliszem. Według punktacji klubowej zwyciężyła Warta — 988 pkt. Na dalszych miejscach znalazły się Stomil 624, Posnania — 622, Surma — 236, Energetyk — 188, MKS Wolsztyn — 140, Budowlani — 128, Lech — 118, KTW Kalisz — 70 i MKS Poznań — 30.

ZWYCIĘSTWO KOLARZY

Spartakiada kolarska odbyła się w Turku. Przyniosła ona zespołowo bezapelacyjne zwycięstwo dzielnicy Poznań Wilda. Jej reprezentanci uzyskali 221 punktów, podczas gdy wszystkie pozostałe dzienne — 214 pkt. Drugie miejsce przypadło Nowemu Miastu — 36, Koninowi — 22, Wierzbni — Ostrowi — 20, Lesznu — 17, Turku i Szamotułom — 16, Międzychodowi — 15, Wągrowcowi, Gnieźnu i Pleszewu.

Punktacja klubowa: Lech — 206, LKS Wielkopolska — 60, Stomil — 36, Warta — 28, Górnik — 22, Turcuvia — 16, LKS Huragan — 10, Chrobry Gniezno — 8, „Zieloni” Ostrow — 6, LZS Szamotuły — 5, Unia — Leszno — 4.

W wyścigu szosowym na dystansie około 121 km pierwsze sześć miejsc zajęli kolarze Lecha. Wygrał Kegel przed Mikołajewskim w czasie 3.21,15 godz. i Geba, o sekundę gorzej. W torze przeszkód pierwsze dwa miejsca zajęli: seniorzy — J. Halka Chrobry przed J. Bednarzem z Poznania; juniorzy — Z. Wojtkowiak Turcuvia przed W. Krawcem — Orkan; młodziecy — W. Wierzejewski LKS Wielkopolska przed W. Zandrowiczem Unia Swarzędz. W zlocie dla kwalifikowanych turystów wzięło udział 257 osób.

W PLYWANIU WYGRAŁA DZIELNICA JEZYCE

Również Spartakiada w Pływaniu, zorganizowana w Pływali Miejskiej w Krotoszynie miała uroczystą oprawę. Po otwarciu zawodów przez przewodniczącego Prezydium PRN Grzybałę przez dwa dni, przy silnym dopingu licznie zgromadzonej publiczności, zespołowo zwyciężyła dzielnica Poznań — Jezyce przed Wildą, a w konkurencji klubowej Olimpia przed Wartą i Lechem.

PO SZESCIU KONKURENCJACH PROWADZI KĘPKA

W szóstej konkurencji Szybówcowych Mistrzostw Polski piękny sukces odniósł przodownik tegorocznych mistrzostw, młody pilot Aeroklubu Bielskiego Fr. Kępka. Uzyskał on w przedkoście-

wym przelocie na trasie trójkąta Leszno — Dobrzyca — Leszno długości 207 km czas 2.33,30 godz. i średnią prędkość ponad 80 km/godz. Według nieoficjalnej punktacji prowadzi Kępka przed Kmiotkiem i Wróblewskim. Konkurencję niedzielna ukończyło 26 pilotów a wystartowało 36.

PUCHARY POWĘDROWAŁY ZA GRANICĘ

Puchar MTP wywalczył w Międzynarodowych Regatach Żeglarskich jedyny reprezentant NRD — J. Hustan, bezkonkurencyjny w najpopularniejszej klasie — „Finn”. Uzyskał 5454 pkt. przed Włodarczykiem Łabedy — 4991 i Szarjem Legia — W-wa 4977 pkt.

W klasie „Latający Holender” zwyciężył Zukowski — (Warmia-Olsztyn) — 4039 pkt przed Blaszką (LKS Kiekrz) — 3516 pkt i Helmichem (Dynamo Berlin) — 3488 pkt. W „Słonkach” pierwsze dwa miejsca zajęli bracia Wiesław i Grzegorz Sliwińscy z Olsztyna przed Czarneckim (JKW — Po-

znań), a w klasie „5-05” triumfowali Wrocławianie. Zwyciężył Ogórek z LOK-u przed Kulpińskim (Energetyk) i Obrebskim (Śląsk).

Zwycięzca turnieju tenisowego z okazji MTP w grze pojedynczej mężczyźni został Jegorow (ZSRR). W finale spotkał się on ze swoim rodakiem Potaninem. W pierwszych dwóch setach wyraźnie górował Jegorow. Na początku trzeciego seta doznał kontuzji i zrezygnował z dalszej gry. Zwyciężył ostatecznie Jegorow 6:1, 6:1. On też zdobył puchar przewodniczącego GKFFIT.

W finale gry podwójnej mężczyzn para czechosłowacka Korada — Pala zwyciężyła parę poznańską Gasiorek — Piątek 6:3, 6:0.

W grze mieszanej para Trochakina — Jegorow (ZSRR) wygrała dość łatwo z drugą parą radziecką Potanina — Chugunow 6:2, 6:1.

DOBRE SPISALI SIĘ MODELARZE POZNANIA

Reprezentanci naszego okręgu uczestniczyli w zawodach modeli samolotowych zdalnie kierowanych w Gdańsku zajmując trzecie i czwarte miejsce przez A. Cichego i J. Burego z Aeroklubu Poznańskiego.

Piłkarska klasa A

W niedzielę odbyła się 20 kolejka spotkań o mistrzostwo wielkopolskiej klasy A w piłce nożnej. Oto wyniki:

GRUPA I

Pogoń Skalm. — Kania Gostyń 7:1
Ostrowia — Stal Ostrow 1:0
LZS Stawiszyn — Sremski KS 1:0
Wiśniak, Kalisz — Vitcova 1:3
Victoria Jarocin — Prosa Kal. 2:1
Stella Gniezno — Stal Pleszew 2:1

TABELA

1. Vitcova	20	35	62:31
2. Prosa Kalisz	20	29	56:22
3. Ostrowia	20	26	38:17
4. Kania Gostyń	20	21	44:44
5. Stella Gniezno	20	21	33:31
6. Pogoń Skalmierz	20	21	37:35
7. Stal Ostrow	20	20	29:31
8. Wiśniak Kalisz	20	19	41:28
9. Victoria Jarocin	20	18	36:39
10. Stal Pleszew	20	14	33:36
11. Sremski KS	20	10	27:52
12. LZS Stawiszyn	20	6	19:89

GRUPA II

Warta Międzychód — Sokół Pila — mecz przelozony
Polonia Chodzież — Ognio P. 0:2
Polonia II P-n — Concordia 1:0
Lubuszanie — Olimpia II P. 0:0
San P-n — Weina Rogozno 2:0
Polonia N.T. — Obra Zbąszyń 4:1

TABELA

1. Sokół Pila	19	28	56:17
2. Olimpia II P-n	20	24	43:23
3. Ognio Poznań	20	23	45:31
4. Polonia N. Tom.	20	21	37:38
5. Warta Międzychód	19	20	30:70
6. Lubuszanie	20	20	37:37
7. Polonia II Poznań	20	20	34:34
8. Weina Rogozno	20	19	28:32
9. Polonia Chodzież	20	18	30:34

Trójmecz wygrał AZS

Wielomeczowe, lekkoatletyczne, drużynowe mistrzostwa Polski na rok 1964 odbyły się zmiennym systemem rozgrywek. Startowały wspólnie drużyny I i II ligi. Spotkanie, rozgrywane według nowych tabel punktowych, opracowanych przez PZLA. Mecze odbyły się na boiskach Warszawy, Katowic, Wrocławia, Gdańska, Bydgoszczy, Krakowa, Olsztyna, Poznania, Łodzi i Szczecina.

Dwudniowe zawody w Poznaniu przyniosły zdecydowane zwycięstwo AZS 58 345 pkt. przed Wartą — 51 376 i LZS Orkan — 48 847 pkt. Impreza, mimo wielkiego upału cieszyła się wielkim zainteresowaniem publiczności i przyniosła kilka dobrych wyników m. in. rekord na 400 m. Na uwagę zasługują skoczkiwie w dal Orkanu Zborowski (7.30) i Kaczor (7.14), Hurnik Warta w kuli — 15.17 i Daszkiewicz AZS 15.15 i in.

Oto wyniki spotkań w pozostałych miastach: Wrocław — AZS Wrocław 56.631, Śląsk Wr. — 55.826, Górnik Wałbrzych — 51.887 pkt. Łódź — LKS — 50.638, Spółem —

48.204, AZS — 44.756 pkt. Olsztyn — Gwardia Ol. — 55.273, Jagiellonia Białystok — 49.512, AZS Ol. — 45.995 pkt. Katowice — Górnik Zabrze — 55.967, Baildon — Katowice — 52.057, AZS Rotor — 48.807 pkt. Warszawa — Legia — 61.731, AZS — 54.991, Gwardia — 50.065, Polonia — 52.063, Lotnik — 49.101 i Sparta 45.203 pkt. Bydgoszcz — Zawisza — 60.349, Warszawianka — 53.418 i Budowlani Bydgoszcz — 49.418 pkt. Gdańsk — SLA Sopot — 51.732, Baltyk Gdynia — 49.839, Lechia — Gdańsk — 47.967, Zielona Góra — Lumel — 45.533, Błękitni Nowa Sól 41.682 pkt. Kraków — AZS — 58.640, Cracovia — 54.003, Wisła — 52.225 pkt. Szczecin — Pogoń — 51.166, AZS — 50.382, LZS Stargard — 50.382 pkt.

Podczas tej wielkiej rewii reprezentantów królów sportów — użyskano wiele dobrych wyników i nowe rekordy Polski, okręgowe i życiowe. Wspaniale spisali się przedstawiciele młodego pokolenia. I. Kirszenstein W-wa ustanowiła nowy rekord Polski juniorek w skoku w dal 6.20 m. Grendziński uzyskał na 400 m. przez płotki 53.3. (x)

WYSTAWY

KLUB MPiK (Ratajczaka 39) — Wystawa plakatów Zbigniewa Kajli. Wystawa naszyjników ceramicznych Anny Brokowskiej-Jeziorkowskiej — g. 10—20.

SALON PTF (Paderewskiego 7) wystawa pt. „X rok pracy Sekcji Artystycznej PTF” — g. 10—17.

WOJEW. OŚRODEK INF. TURYSTYCZNEJ (Stary Rynek 10) Wystawa plakatu turystycznego — godz. 10—17.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA UAM (Ratajczaka 36/40) — „600 lat książki w Poznaniu” — godz. 10—13.

PALAC KULTURY — Wystawa prac Olgi Pogórskiej — g. 10—18.

BWA (Arsenal) — Wystawa malarstwa Czesława Rzepińskiego.

CYRK

CYRK „GDAŃSK” — Dolna Wilda — g. 18.

Niedziela sportowa w kraju

Sparta Wrocław pokonała w meczu żużlowym I ligi leszczyńską Unię 46:30.

Kryterium uliczne na dystansie 60 km w Chrzanowie wygrał Stanisław Gazda, Start Bielsko, przed Gawliczkiem i swym bratem, Kazimierzem.

W Krakowie, dla uczczenia XX-lecia PRL, zorganizowany został turniej koszykarzy w konkurencji męskiej z udziałem drużyn: Węgier, Polski, Chińskiej Republiki Ludowej, NRD, Bułgarii, ZSRR i CSRS. Drużyna Gwardii, po zwycięstwie nad Rumunią, ma szansę wejścia do pułi finałowej.

i na świecie

Pawłowski zajął drugie miejsce za Szwajcarem, Rutschmannem, na VIII etapie Wyścigu Dookoła Anglii, na dystansie 103 km. Zajął miejsce na 19 miejsce w punktacji po 8 etapach. Polska znajduje się zespołowo na 6 pozycji.

Bokserzy — kolarze (Polonia W-wa i Brdy Bydgoszcz), pokonali reprezentację kolarzy NRD we Frankfurcie 14:6.

II liga piłkarska

Lech — Lechia 0:2. Górnik Wałbrzych — Wawel 1:0. Raków — Polonia Bydgoszcz 4:3.

Polska — NRD. Mecz juniorek wygrał w Plauenie Niemcy 1:0. Mecz reprezentacji B NRD — Polska w Rzeszowie zakończył się wynikiem 1:1.

BIBLIOTEKA im. E. RACZYŃSKIEGO (pl. Wolności 19) — „XX-lecie Twórczości Poznańskiego Środowiska Literackiego” — godz. 10—15.

MUZEJA

MUZEUM NARODOWE (Al. Marcinkowskiego 9) — g. 9—15.

DYŻURY

SZPITAL KLINICZNY IM. PAWŁOWA — chirurgia, interna, okulistyka (ul. Garbary 17, tel. 510-21), listyka (ul. Chłopska 20), MIEJSKIE POGOTOWIE RA-TUNKOWE (ul. Chłopska 20, tel. 544-44); POWIATOWE PR. ul. Kościuszki 103, tel. 86-86.

APTEKI: Lampego 2, Marcinkowskiego 11, Dzierżyńskiego 107, Głogowska 47, Dąbrowskiego 76, TYLKO DYŻUR NOCNY: Główna 53, Starolecka 79, Winogrody, Swarzędzka 6, Ostrowo 6.

Cykl koncertów

Poznańskie Towarzystwo Muzyczne im. H. Wieniawskiego, wspólnie z Prezydium DRN Stare Miasto, organizuje od 16 do 20 bm. cykl koncertów na zabytkowym podwórku Szkoły Baletowej, ul. Gołębia. Koncerty odbywać się będą o godz. 21.

16 bm. wystąpi Poznański Chór Chłopców pod dyr. J. Kurczewskiego, 17 bm. — Estrada Kameralna Filharmonii, 18 bm. — Chór Chłopców Filharmonii pod dyr. St. Stuligrosza, 19 bm. — Chór „Hasło” pod dyr. H. Buchwaldą oraz 20 bm. Chór „Aion” pod dyr. W. Doroszyły.

W programie muzyka polska — dawna i obecna. (na)

„Legenda Bałtyku” w Łodzi

Dnia 13 lipca br. Państwowa Opera Łódzka występuje z uroczystą premierą „Legendy Bałtyku” Feliksa Nowowiejskiego. Dyryguje dr Zygmunt Latoszewski. Reżyseria A. Majaka. Choreografia F. Parnella. Scenografia S. Jarockiego. Powyższy spektakl przygotowano dla uczczenia obchodu XX rocznicy PRL. (z)

MUZYKA

Popisy młodzieżowe PŚSM

Państwowa Średnia Szkoła Muzyczna im. F. Chopina w Poznaniu wystąpiła już z czwartym (w roku bieżącym) koncertem z cyklu audycji w ramach obchodu XX-lecia PRL i Tysiąclecia Państwa Polskiego. Obszerne program imprezy stanowił przegląd wyników całorocznej pracy uczniów, którzy pisywali się z tow. orkiestry. Grała popularna na wielkopolskim terenie „Objazdówka”, pod sprężystą batutą J. Młodziejewskiego. W wykonaniu tego zespołu dobrze wypadły, zwłaszcza akompaniamenty do muzyki klasycznej. „Koncert Es-dur” Liszta wypracowano mniej starannie. Nadto wiele razów niedostrojono fortepianu solowego. Natomiast z brawurą poadała Orkiestra Objazdowa „Wesoła uwertura” Z. Mahlika, utwór bez poży i sztuczności, zwarty i nieprzegadany, o wszystkich cechach bardzo wartościowej muzyki popularnej.

Z kolei A. Gref (z klasy prof. J. Witkowskiego) czysto, bez usterki technicznych wykonał I cz. „Koncertu na fagot” F. Debienne. Ładny materiał głosowy i wyrodną emisję przedstawiła D. Kokorniak (z kl. prof. L. Sulikowskiego). Należy jednak wnioskować, że młoda mezzosopranistka chyba lepiej czułaby się w repertuarze klasycznym niż w wiołowej „Habanerze” Bizeta (odśpiewanej tylko poprawnie). Dźwięczną średnicę i swobodną interpretację pokazał L. Figas (wielki docieklawy popracował nad wyższymi tonami w skali tenorowej, brzmieniem jeszcze płytko). A. Kramar (z kl. prof. A. Kasprzaka) zebrała szczególnie gorące oklaski za I cz. „Koncertu skrzypcowego” D-dur Mozarta — którego odczuła z prawdziwie zdrową muzykalnością, nadto imponując opanowaniem i estradowym (dopiero I rok studiów). B. Greger (z kl. prof. W. Sobczyńskiego) denerwował się niepotrzebnie, co mu popsuło niejedno ładne zamierzenie (grał „Koncert na

CZERWIEC	Aliny, Justyny
16	Słońce: 3.25—20.17
włroek	

TEATRY

POLSKI — g. 19 „Don Juan”; NOWY — g. 19 „Ania z Zielonego Wzgórza”; OPERA — godz. 19.30 „Mały kominiarczyk”; OPERETKA — g. 19.30 „Can Can”; MARCINEK — g. 11 i 16.30 „Która godzina?”

KINA

APOLLO — g. 10, 12.30, 15.30, 18 i 20.15 „Grzeszny anioł” (radz., 16 l.); BAŁTYK — g. 10, 12.30, 15.30, 18 i 20.15 „Zona dla Australijczyka” (pol., 12 l.); CZTER-